

JÁVOR PIROSKA

JÁVOR PIROSKA

Ferenczy Múzeumi Centrum
Szentendre, 2024

„Ha csak lehet, játszik a gyermek.

Mert végül a játék komolyodik munkává,
boldog ember, ki a munkájában megtalálja
a valamikori játék hangulatát.”

Sütő András¹

Amikor sok évvel ezelőtt rendeztem a Jávor Piroska életművét bemutató kiállítást, festményei között megtaláltam a salzburgi tanulmányútja során egy ódon temetőben látott kovácsoltvas sírjeleket megjelenítő sorozatát. Annaira szokatlan és különös volt Anna Schmidt^[6] és társai hajladozó fémlemezkből formált síremlékeinek ábrázolása, hogy a képek belém égtek. Először egy Prien am Chiemsee-i templom kertjében találkoztam hozzájuk hasonlóval, és gyanítani kezdtem, hogy talán egy környékbeli hagyományról lehet szó. Salzburgi kirándulásomkor már kíváncsian kerestem a rokon emlékeket, és a Szent Péter-apátság temetőjében valóban találkoztam hasonló sírokkal.² Ott értettem meg, hogy Jávor Piroska nem az elmúlás fájdalmát jelenítette meg e festményein, hanem a hagyományos síremlékektől való eltérés mellett – miközben cseppet sem sértette meg a mulandóság méltóságát – az izgalmas vonalvezetés keltette föl igazán érdeklődését. És ez a személyes alapállás és nézőpont szinte pályája elejétől jellemzi alkotásmódját.

Jávor Piroska 1969-ben, abban az évben végzett a Képzőművészeti Főiskola festő szakán Szentiványi Lajos és Barcsay Jenő tanítványaként, amikor megrendezték az Iparterv második kiállítását.³ Ez és az első tárlat a magyar művészettörténet mérföldköveinek számítanak. A műveken megjelenő törekvések világosan jelezték, hogy megszületett egy fiatal generáció, amely – a szemléletet új alapokra helyezve – az egyetemes művészet kortárs kihívásaira kíván érvényes hazai válaszokat adni, és kész megvívni harcát ennek érvényesítéséért. A szellem végérvényesen kiszabadult a palackból, és többé már nem lehetett oda visszakényszeríteni. A hagyományos, ábrázoló táblaképfelfogás hivatalos kultúrpolitika által sokáig kizárólagosnak hirdetett hitelessége egyszer és mindenkorra megkérdőjeleződött. Új médiumok, műfaji határátlépések, táguló esztétikai felfogás, új eszmék alapján születő kompozíciók manifesztálták a gondolkodásmódban lezajlott változásokat.

Különös véletlen, de 1969-ben új műteremlakások épültek Szentendrén, a Kálvária-domb belváros felé lejtő, körbekerített telkén. A város már akkoriban sem panaszkodhatott arra, hogy a Múzsák csak ritkán látogatták volna meg.

A Réti-tanítványok 1926-os letelepedése és az általuk megalapított Szentendrei Festők Társasága keltette fel a művészek érdeklődését a mediterrán hangulatot árasztó és különleges látványt nyújtó kisváros iránt. Nagyon sok – napjainkban már klasszikusnak számító – alkotó kereste fel már az 1930-as években is a „festők városának” nevezett települést, sőt többen oda is költöztek. A Régi Művésztelepnek nevezett művészkolóniát befogadó területen 1945 után rendszeresen változtak a lakók. Festőkből tehát nem volt hiány, amikor az 1960-as évek vége felé megszületett a döntés, hogy újabb művészeknek biztosítanak letelepedési lehetőséget. A lakásokat az akkori Művelődési Minisztériumnak és a Magyar Képzőművészek Szövetségének döntése alapján utalták ki a főként az 1930-as években született festőgeneráció tagjai számára. A tizenöt fős művésztelep legfiatalabb alkotói Asszonyi Tamás szobrászművész és felesége, Jávor Piroska festőművész voltak. Igazán mély politikai kötődés nem kellett a műtermek elnyeréséhez, és stílári kapcsolatok sem fűzte össze az ide költöző alkotókat. Talán csak a reményt ápolták velük kapcsolatban, hogy a szocialista művészet oszlopos tagjaivá váljanak. Szerencsére a vélhető elvárások ellenére mindegyik művésznak sikerült megtalálnia saját útját és saját nyelvezetét. Ráadásul a kálvária-dombi Új Művésztelep az itt letelepedőknek évtizedeken át nyugodt légkört biztosított az alkotómunkához, tehát bátran nevezhetjük szentendrei Parnasszusnak. Mindemmellett a szentendrei művészet akkori és korábbi alkotói olyan esztétikai minőséget teremtettek, amely minden ott megtelepedni szándékozó számára etalonként szolgált.

Jávor pályafutásának első évtizedében elsősorban nem a stílári törésvonalak mentén kereste saját hangját – hiszen rövid időn belül elérkezett a nonfiguratív felfogásig –, hanem az eltérő anyagokban és műfajokban rejlő új lehetőségek vonzották. Kezdetben a zománctechnikával kísérletezett, de ő nem azok közé tartozik, akiket a gyorsan elérhető, könnyű csillogás megigéz, ezért – sikerei ellenére – felhagyott a zománcképek készítésével. Érdeklődése a kitartást és türelmet igénylő gobelinszövés felé fordult. Dekorativitás iránti hajlamának egyszerű kiélése azonban ezen a területen sem elégítette ki ambícióját.

¹ Idézet a művész műtermének faláról.

² Valóban úgy tűnik, hogy a tágabban értelmezett környéken hagyománya volt ezeknek a kovácsoltvas sírkereszteknek; az ebersbergi Grabkreuzmuseum Bergmeister ötszáz évet átfogó emlékekből mutat be válogatást.

³ Bár Jávor ezeken nem vett részt, de az esemény jelezte a művészeti közeg átrendeződését.

Az 1970-es évek második felében, a szövással párhuzamosan jelennek meg foltokba foglalt textúrákból lágy geometriával építkező grafikái. Az 1980-as években tett utazásainak hatására az évtized közepén szinte elemi erővel tört elő belőle a festő, és az akvarellezésben talált rá az egyéniségéhez közel álló technikára. A papíron egymásba futó, egymáson fátyolosan áttűnő, leheletfinom színárnyalatok szinte önként kínálkoztak az utazások közben tapasztalt szabadságélmény megfogalmazására. A lírai absztrakt kompozíciók messzi távlatból szemlélt, szélfűtta alakzatai, nevenincs formációi az apró rezzenésekkel teli, határtalan terekben szinte euforikusan lebegnek, szállnak, keringenek, de kétségünk sem lehet afelől, hogy mozgásukat valamilyen megnevezhetetlen törvényszerűség irányítja.

Művészetének jellemzői a női személyiség általa megtestesített egyedi sajátosságaiból adódnak: a rendkívüli vagy extrém helyzetek helyett a hétköznapi szituációkkal és jelenségekkel való empatikus azonosulás; a kalandvágy helyett keresés és már-már gyermeki kíváncsiság, az öngyötrés helyett töprengés és mérlegelés. Művein a tiszta képi logika céltudatos beteljesülésének útját az érzelmi telítettség révén megannyi kitérő tarkítja. A kitérőkkel tarkított részletek a művész akkori alkotásmódjából adódnak: általában nem témákhoz keres megoldásokat, hanem az első mozzanatokból születő vonalak határozzák meg a felületen való további kalandozást. Sokszor az így létrejött képi történések inspirálják majd a művek címeit.

Bár később az 1980-as évek végétől festett olajképekre is sikerült sok érzékeny részletet átmentenie a lazúros technikával, az olaj alapvetően másféle karaktere határozottabb formákat hívott elő a művészből. Így a foltok lassacskán megnevezhető élőlények, illetve tárgyak (házak, figurák, fejek) jelekké egyszerűsített alakját^[10] öltötték magukra egy enigmatikus meséket rejtő, szelíd szürrealizmus jegyében. A nagyszabású *Kert* című ciklus^[7, 11, 12] összegzi e korszakának sajátosságait. A közvetlen környezet, a kert a külvilágtól elzárt, biztonságos tér megtestesítője, egyben azonban a személyes én terepének metaforája is. A bogárperspektívából szemlélt, határozott színekkel festett, különös

természeti képződmények, például a néhol elhagyott lepkeszárnyakat, faágukról levált leveleket vagy elhullajtott madártollakat megidéző formák és a sikitóan éles fűrészfogak öntörvényű ritmusokban sorjáznak a vásznon. E mikrovilágban feltáruló titkok legalább olyan fontosak, mint amelyekről a korábbi képek határtalan terében lebegő alakzatok tudósítanak.

Már e sorozatban is megjelenik a szembenézés az idő múlásával. A festmény címe Berzsenyi Dániel *Közelítő tél* című versének egy sorát parafrázálja: „Hervad már ligetünk, díszei még nem hullanak”^[8] Az elröppenő idő mérésére sajátos formákat talált ki a művész, amikor például saját maga kreálta jelekkel tudósít a napok pergéséről, vagy felirattöredékekkel és számokkal telerótt, apró papírlapocskából összevarrt útinaplót^[3] készít salzburgi tanulmányútjáról. Ehhez a vonulathoz tartoznak a születésnapjait számba vevő képek is. Míg mások a tükörbe nézve ráncaikat számolják, addig Jávor egy-egy kép megfestésével végzi a számadást. Ezekon a festményeken különös játékba kezd a betűkkel és számokkal. A 20. század elején, a kubizmus korszakában milióteremtő felirattöredékek beépítésével vált a betű egyenrangú kompozíciós elemmé. Az ő festményein a dátumok inkább bújócskáznak, néha átcsúsznak számból betűbe, vagy a klasszikum korát idéző, patinás római számokként jelennek meg.^[9] Erre példa a *Szentendre 1000 éves, én 65, az Új Művésztelep 40*^[14] című festménye, ahol az éteri kék végtelenében az idő múlását megjelenítő kicsi téglalapok a jelenhez közeledve a feljegyzett események sűrűsödéséről adnak hírt. Az evangélikus lelkészcsaládból származó művész hasonlóképpen állítja egymás mellé a személyes és történelmi időt a reformáció ötszázadik évfordulójáról emlékező festménytábláján.^[44]

A maga választotta törvényeken belüli kötetlen mozgás minden eredményes alkotófolyamatnak fontos eleme, amely párhuzamba állítható a kreatív játékok közben megtapasztalt élménnyel. Mindkét esetben az eredményes tevékenység során olyan pszichológiai állapotba kerülnek a résztvevők, amelyben – hogy Csikszentmihályi Mihály flow-elméletére utaljunk – túlelmednek a racionális, hétköznapi időn.

Ez egyben a személyiség számára is örömforrás. Nos, Jávor Piroska számára a festés ilyen örömforrás, erre utal a műterem falán kifüggesztett Sütő András-idézet is. Nemcsak önmaga jó érzésére kívánja ezt az élményt megteremteni, de művei szemlélői számára is közvetíteni szeretné azt. Az első ilyen élményei gyermekkorában, matematikatanulás közben érték. Talán erre emlékezik vissza matematikai feladványokra épülő festményein (*Az összeg mindig 15*,^[49.] *Rejtvény*^[42.]).

Fontos szerephez jut Jávor több képén is, mint geometriai térforma, a labirintus. Az eredeti mitikus történetnek két kulcsfontosságú mozzanatát lehet megragadni: az egyik, hogy a tér belsejében valahol lakik egy vérszomjas szörny, akinek nem szabad kijutnia onnan, a másik, hogy annak, aki le akarja győzni a rémet, egy elágazásokkal teli útvonalat, valójában egy rejtvényt kell megoldania.

Az évszázadok alatt a labirintusnak számos interpretációja született. A művészt kezdetben a különös forma érdekli, később a *Labirintus pár*^[18.] című képen az eltérő színekkel ábrázolt két entitás rejtvényként jelenik meg egymás számára, csakúgy, mint az *Európa – India. Hommage à Rabindranath Tagore*^[19.] című festményen, ahol két kultúra találkozási pontja lesz egymást kihívó feladvány. Legalább ennyire izgalmas kísérlet a Möbius-szalag négyszögesítése, ahol színcsíkok útvonalán kalandozva érünk vissza a kiindulópontoz.^[31.]

A következőketesen épülő életpályán az elmúlt húsz évben lassú változások érlelődnek. Az utóbbi években a formavilág kristályosabbá vált. A korábbi véletlennek tűnő, önkényes alakzatok helyét egyre gyakrabban veszik át a szabályos geometriai elemek: háromszögek, négyzetek, és a képtér felosztása mind sűrűbben épül derékszögekre. Mindezek ellenére a geometrikus alakzatok mentén néha még mindig feltűnik egy-egy furcsa hurok^[33.] vagy egy pásztorbot fogójára, esetleg egy hetyke félbajuszra emlékeztető motívum, amely személyessé varázsolja a képi történetet. Eközben a háttér vagy alap minden kézvonást eltüntető, precíz kidolgozása intellektuálissá teszi a személyességet.

A festmények mind többször kapnak zenei utalásokkal rendelkező címeket. Köztük a *Zene a szemnek*^[25.] szó szerint utal a színesztézia jelenségére. Érdeemes felidézünk Kandinszkij vélekedését, aki hallotta a színek hangját. Jávor látja a hangokat, amelyek színes testet öltenek festményein. Érdeklődése nem pusztán véletlen, hiszen gyermekkorában az istentiszteleteken ének és orgona hangja töltötte meg a templomteret, és a család többi tagjával egyetemben a zenetanulás olykor fárasztó, olykor élvezetes percei a hét-köznapok részét képezték. A klasszikus zene iránti vonzalom maradandónak bizonyult, hiszen alkotás közben ma is szól a muzsika. Talán az sem véletlen, hogy az egyik festmény annak a Johann Sebastian Bachnak állít emléket,^[32.] akiről tudott, hogy műveiben a matematikai összefüggésekkel rokonítható, elvont szerkezetek ismerhetők fel. Bár nincs utalás a barokk zene fejedelmére, de Jávor *Festett toccata*^[43.] című művén a szürke mezőben a sötét, méltóságjeljes liláskék háromszögek alkotják a vezérmotívumot, melyet a liláskék közepű fehér négyzetek ellenpontosznak, és a balról jobbra, majd lefelé csilingelő fehér, sötétkék és szürke négyzetek teszik többszólamúvá a kompozíciót.

"Whenever possible, a child will play.

*Because it is play, in the end, that settles into
serious work, and happy is the man who in their
work finds the mood of their one-time play."*

András Sütő¹

When curating Piroska Jávör's retrospective exhibition many years ago, I found a series among her paintings, depicting wrought-iron grave markers she had seen in an old cemetery during her scholarship to Salzburg. So unusual and strange was the depiction of the tombs of Anna Schmidt⁽⁶⁾ and others, so many metal plates bent out of shape, that the images burned into my mind. I first encounter similar ones in the graveyard of a church in Prien am Chiemsee, and I began to suspect that it might be a local tradition. During my trip to Salzburg I was already intent on finding related relics, and I did indeed come across similar graves in the cemetery of St Peter's Abbey.² Then and there I understood that rather than representing the pain of passing in those paintings, Piroska Jávör became interested in the uncommon nature of these funerary monuments and their gripping lineations — while she remained respectful of the dignity of mortality. This personal attitude and standpoint has characterized her creative method almost from the start of her career.

Piroska Jávör graduated from the painting programme of the Academy of Fine Arts, where she was a student of Lajos Szentiványi and Jenő Barcsay; she received her diploma in 1969, the same year when the second Iparterv exhibition was presented.³ This and the first instalment are considered milestones in the history of Hungarian visual art. The endeavours on view clearly indicated the emergence of a young generation that sought to respond to the contemporary challenges of international art, by creating new foundations for its approaches, and was ready to fight for their success. The genie was out of the bottle, and could no longer be forced back in. The conventional understanding of the easel painting as a medium of representation — which the cultural authorities had long sanctioned as exclusively valid — was called into question once and for all. The sea change in mentality was signalled by new media, transgressions of generic boundaries, broadening aesthetic stances and compositions underpinned by new ideas.

In a quirk of fate, in 1969 new studio-cum-residences were built in Szentendre, on a plot on Kálvária-domb, which slopes down towards the centre of the town, which even then could not complain about the Muses being rare visitors. Artists' interest in the small town with a Mediterranean atmosphere and special views stemmed from the Society of Szentendre Painters, which was established by those students of István Réti who made their home here in 1926. The 1930s already saw a great many of the artists who are now considered classics visit what became known as the 'town of painters,' and several of them settled down here. After 1945, the residents of what was called the Old Artist Colony kept changing. So there was no shortage of painters when, towards the end of the 1960s, the decision was made to create facilities that would encourage more artists to move in. The residences were allocated, by decision of the Ministry of Culture and the Association of Hungarian Fine Artists, mostly to painters born in the 1930s. Sculptor Tamás Asszonyi and his wife, painter Piroska Jávör were the youngest of the fifteen residents of the artist colony. No real political affiliation was needed to win the studios, nor were the artists who moved here stylistically homogeneous. At most, there may have been a hope that they would become pillars of socialist art. Fortunately, whatever expectations there may have been, each artist managed to find their own way and their own language. Moreover, the New Artist Colony on Kálváriadomb provided a peaceful atmosphere for creative work for decades, making it the veritable Parnassus of Szentendre. Also, the artists who were, and had been, active in Szentendre had created an aesthetic quality that served as a standard for all those creators who wanted to make their home there.

Rather than searching for her own voice along stylistic fault lines — after all, she soon embraced a non-figurative approach — the first decade of Jávör's career saw her attracted by the new possibilities inherent in different materials and genres. Initially, she experimented with enamel, but she is not one to be beguiled by quick, easy

¹ A quote on the wall of the artist's studio.

² These wrought-iron crosses do indeed seem to have had their tradition in the area at large; the Grabkreuz-museum Bergmeister in Ebersberg presents a selection of such monuments spanning five hundred years.

³ Although Jávör did not participate, the event marked a shift in the art scene.

glamour, and she abandoned enamel paintings, despite her successes. Her interest turned to tapestry weaving, which requires perseverance and patience. But even in this field, simply indulging her propensity for decorativeness failed to satisfy her ambition. In the second half of the 1970s, while still producing tapestries, she began to make works on paper that employed patches of textures and a soft geometry. Her travels in the 1980s caused the painter in her to emerge with an almost elemental force in the middle of the decade, with aquarelle being the technique closest to her character. The veils of colours that fade into each other on the paper offered themselves, as it were, for expressions of the sense of freedom she experienced during the travels abroad. The windblown shapes and nameless formations of the lyrical abstract compositions almost euphorically float, soar, swirl in the boundless spaces full of tiny vibrations, though there can be no doubt their movement is controlled by some unnameable law.

The characteristics of her art follow from the specific qualities of the female personality that she embodies: empathic identification with situations and phenomena that are quotidian rather than extraordinary or extreme; a spirit of inquiry and an almost childlike curiosity rather than a spirit of adventure; reflection and contemplation rather than self-torment. In her works, emotional saturation introduces detours on the path to the purposeful fulfilment of pure pictorial logic. The digression-rich details followed from the artist's creative method at the time: rather than seeking solutions for subjects, the adventures on the surface were determined by the lines that arose from the first gestures. Often, the title of a work was inspired by the resulting visual events.

Though scumbling allowed her to apply many of the sensitive details in the oil paintings she started to make from the late 1980s, the essentially different character of oil paint prompted the artist to create more clearly defined shapes. Informed by a gentle surrealism of enigmatic tales, the patches slowly assumed the shapes of living beings and objects that could be named (houses, figures, heads), if simplified into signs.⁽¹⁰⁾

The characteristics of this period find their summary in the extensive Garden cycle.^(7, 11, 12) The immediate surroundings, the garden, is the embodiment of a safe space that is isolated from the outside world, but also a metaphor for the terrain of the self. Painted in vivid colours and viewed from a beetle's perspective, the strange natural forms, which may bring in mind abandoned butterfly wings, leaves or feathers on the ground, alternate with screechingly sharp saw teeth in wilful rhythms. The secrets revealed in this micro-world are as important as those revealed by the figures floating in the boundless space of the earlier pictures.

This series already faces the passage of time. The title of the painting paraphrases a line from Dániel Berzsenyi's poem, *Közelítőtél* (Winter Approaching): 'Our grove is fading, its ornaments are not yet falling.'⁽⁸⁾ The artist invented distinctive shapes to measure fleeting time, signs to record the passing of days, and created a travel diary of her study trip to Salzburg in the form of small pieces of paper with fragments of inscriptions and numbers, which were then sewn together.⁽³⁾ The pictures that take stock of her birthdays also belong in this strain. While others count wrinkles in the mirror, Jávör paints pictures to do the reckoning, and they are a curious play with letters and numbers. At the beginning of the 20th century, in the era of cubism, letters gained a status comparable to that of other compositional elements as inscription fragments were incorporated in works to create milieus. In her paintings, the dates tend to play hide-and-seek, the numbers sometimes transform into letters, or appear as venerable Roman numerals that bring in mind the classical period.⁽⁹⁾ *Szentendre is 1000 Years Old, I Am 65, the New Artist Colony 40*⁽¹⁴⁾ is a case in point, with the small rectangles that represent the passage of time in the ethereal blue infinity showing recorded events become thick and fast as the present approaches. The artist, who comes from a family of Lutheran pastors, juxtaposes personal and historical time in a similar manner in the canvas that commemorates the 500th anniversary of the Reformation.⁽⁴⁴⁾

Freedom within the self-chosen laws is an important element of all kinds of creative processes, and can be likened to the experience of creative games. In both cases, those who take part in a successful activity enter a psychological state in which – to refer to Mihály Csikszentmihályi's theory of flow – they transcend rational, everyday time. It is also a source of joy for the personality. Painting is such a source of joy for Piroska Jávör, and the quote from András Sütő on the wall of the studio reveals as much. If the experience is to serve her own pleasure, she also seeks to convey it to the viewers of her works. She had the first such experiences as a child, while learning mathematics. Perhaps this is what is recalled in the paintings that are based on mathematical puzzles (*The Sum is Always 15*,^(49.) *Puzzle* ^(42.)).

Many of Jávör's paintings make use of the labyrinth as a geometrical spatial form. There are probably two key circumstances to the original mythical story: firstly, that there is a bloodthirsty monster somewhere inside the space that must not get out, and secondly, that whoever wants to defeat the monster must actually solve a puzzle, navigate a path full of forks.

The centuries have seen numerous interpretations of the labyrinth. Initially, the artist's interest lay in the curiousness of the shape, before it became the puzzle which the two entities of the *Labyrinth Pair* ^(18.) present to each other. In a similar manner, *Europe – India. Hommage à Rabindranath Tagore* ^(19.) makes the meeting of two cultures the challenging puzzle. A comparably exciting experiment is the squaring of the Möbius strip, in which the path of colour stripes leads back to the starting point.⁽³¹⁾

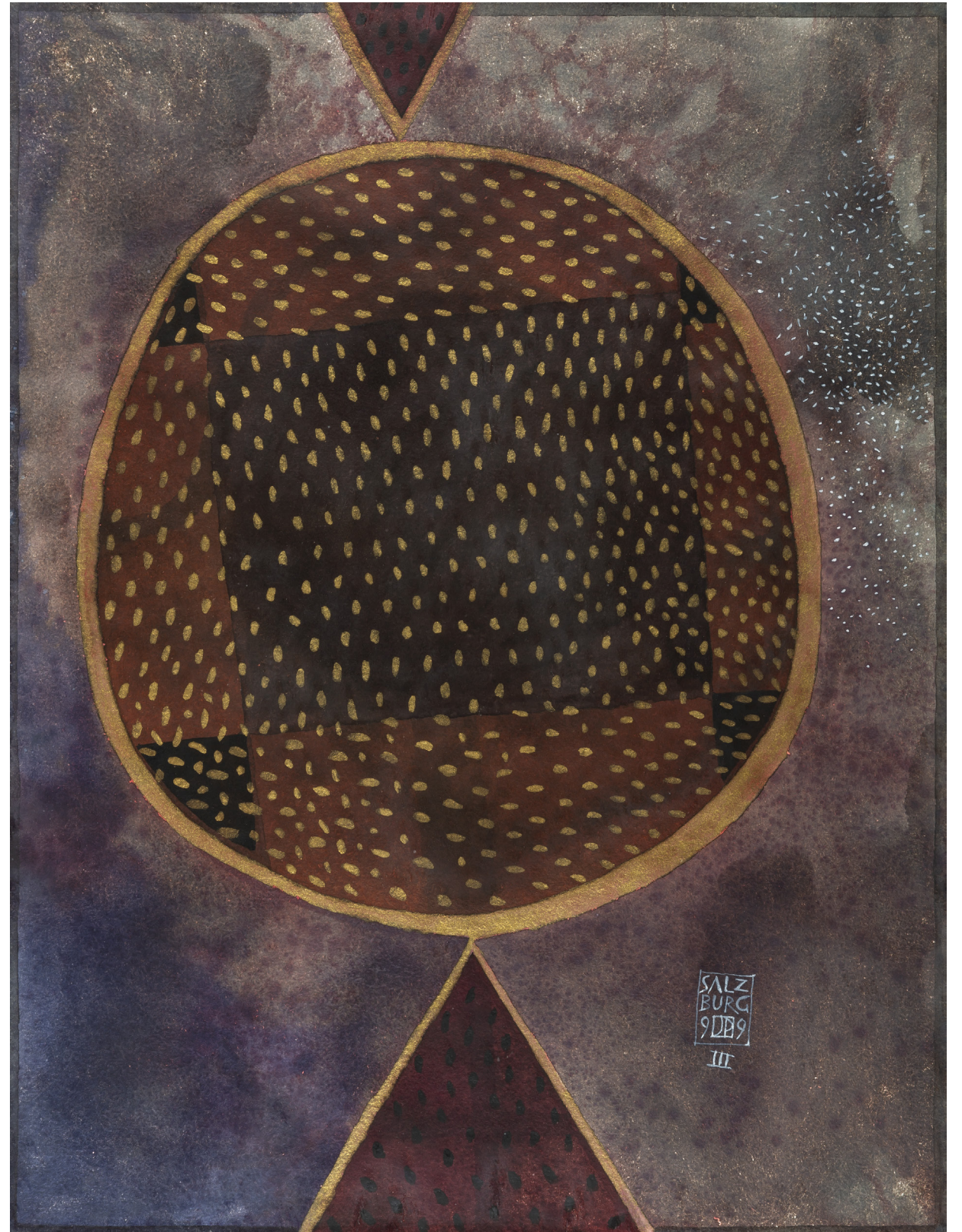
The past twenty years have seen gradual changes in what is a consistently developing career. In recent years, the forms and patterns have become more crystalline. The earlier, seemingly random, arbitrary shapes give way, more and more often, to regular geometrical elements, triangles and squares, and the division of the picture space is increasingly based on right angles. Nevertheless, along the geometric shapes, there is still the occasional odd loop^(33.) or a motif reminiscent of a shepherd's crook or a rakish half moustache, which gives the visual event a personal touch.

Meanwhile, the personal character is rendered intellectual by a meticulous finish that makes all brushstrokes in the background disappear. The titles contain musical references with increasing frequency. Of these, *Music for the Eyes* ^(25.) openly alludes to the phenomenon of synaesthesia. Kandinsky, it is worth remembering, claimed to hear the sound of colours. Jávör can see the notes, which assume colourful form in her paintings. This is not a chance interest: song and the sound of the organ filled the church when she was a child, and learning music with the family, with all its joys and challenges, was part of her daily life. Her fascination with classical music has proved to be a lasting one, as music is still playing while she creates. It is perhaps no coincidence that one of the paintings is a tribute to Johann Sebastian Bach,^(32.) who was known to have abstract structures in his works that could be linked to mathematical relations. Although there is no reference to the prince of baroque music, in Jávör's *Painted Toccata* ^(43.) the main motif against the grey field is formed by dark, dignified purple-blue triangles, which are counterpointed by white squares with purple-blue centres, while the composition is made polyphonic by the white, dark blue and grey squares that jingle first from left to right and then downwards.

13

Labirintus kertterv | Labyrinthine Garden Plan, 1999
 akvarell, papír | aquarelle on paper, 600 x 600 mm
 (9 db összefűzött lap | sheets stitched together)
 Jelezve balra lent | Signed lower left: JP/1999
 A művész tulajdona | Property of the artist

⁽²⁾ **Salzburgi anzix III.** | *Picture Postcard from Salzburg III, 1999*
akvarell, papír | aquarelle on paper, 800 × 600 mm
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: Salz/burg/9JP9/III
A művész tulajdona | Property of the artist

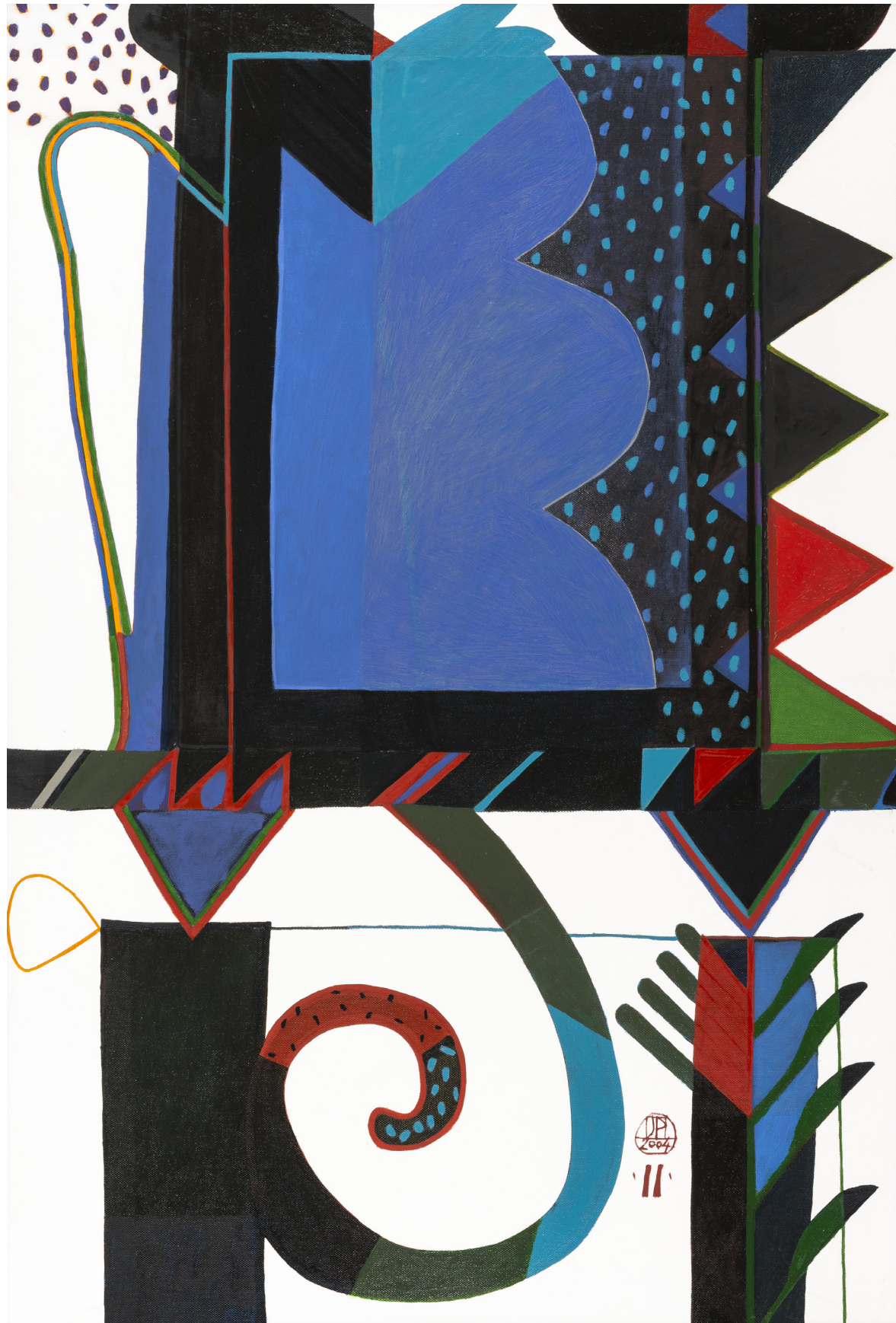

^(4.) **Márti, Piri** | *Márti, Piri*, 2000
olaj, papír | oil on paper, 20 x 20 x 20 cm
Jelzés nélkül | Unsigned
Asszonyi Tamás tulajdona | Property of Tamás Asszonyi

[5.] **Anna Schmidt** | *Anna Schmidt*, 2004
olaj, vászon | *oil on canvas*, 70 × 50 cm
Jelezve jobbra lent | *Signed lower right*: JP/MM/IIII
A művész tulajdona | *Property of the artist*

73 **Kert II. („Hervad már ligetünk, díszei még nem hullanak“)** |
Garden II ('Our grove is fading, its ornaments are not yet falling'), 2004
olaj, vászon | oil on canvas, 90 × 60 cm
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JP/2004
A művész tulajdona | Property of the artist

Hatvan | Sixty, 2004
olaj, vászon | oil on canvas, 60 x 60 cm
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JP /MM/III-V
A művész tulajdona | Property of the artist

^[9.] **Jó reggelt, vasárnap** | *Good Morning, Sunday*, 2004
olaj, vászon | *oil on canvas*, 90 × 90 cm
Jelezve jobbra lent | *Signed lower right*: JP /MM/III
A művész tulajdona | *Property of the artist*

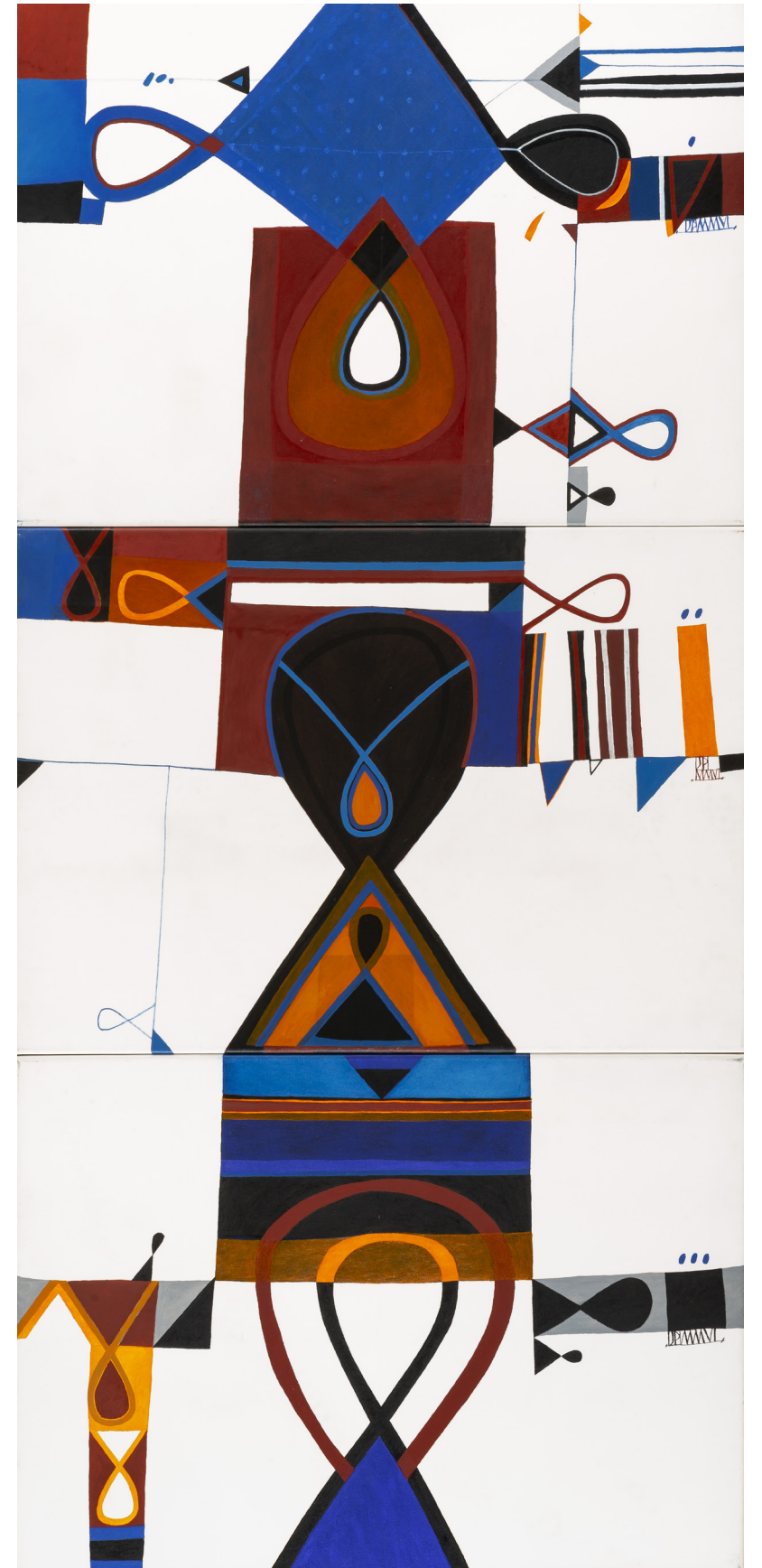
Kert VIII. | Garden VIII, 2005
olaj, vászon | oil on canvas, 90 x 80 cm
Jelezve jobbra közepén | Signed centre right: JP/MMV
A művész tulajdona | Property of the artist

[13]

Kert V. („Díszei még nem hullanak”)
Garden V ('Its ornaments are not yet falling'), 2005
olaj, vászon | oil on canvas, 90 × 90 cm
Jelezve jobbra középen | Signed centre right: JP/MMV
SZFM Ltsz.: 2008.4.

Egy rövid történet I-III. | *A Short Story I-III*, 2006
 olaj, vászon | *oil on canvas*, 150 × 70 cm (3 db | pcs)
 Jelezve jobbra közepén, táblánként | *Each signed centre right: JP/MMVI*
 A művész tulajdona | *Property of the artist*

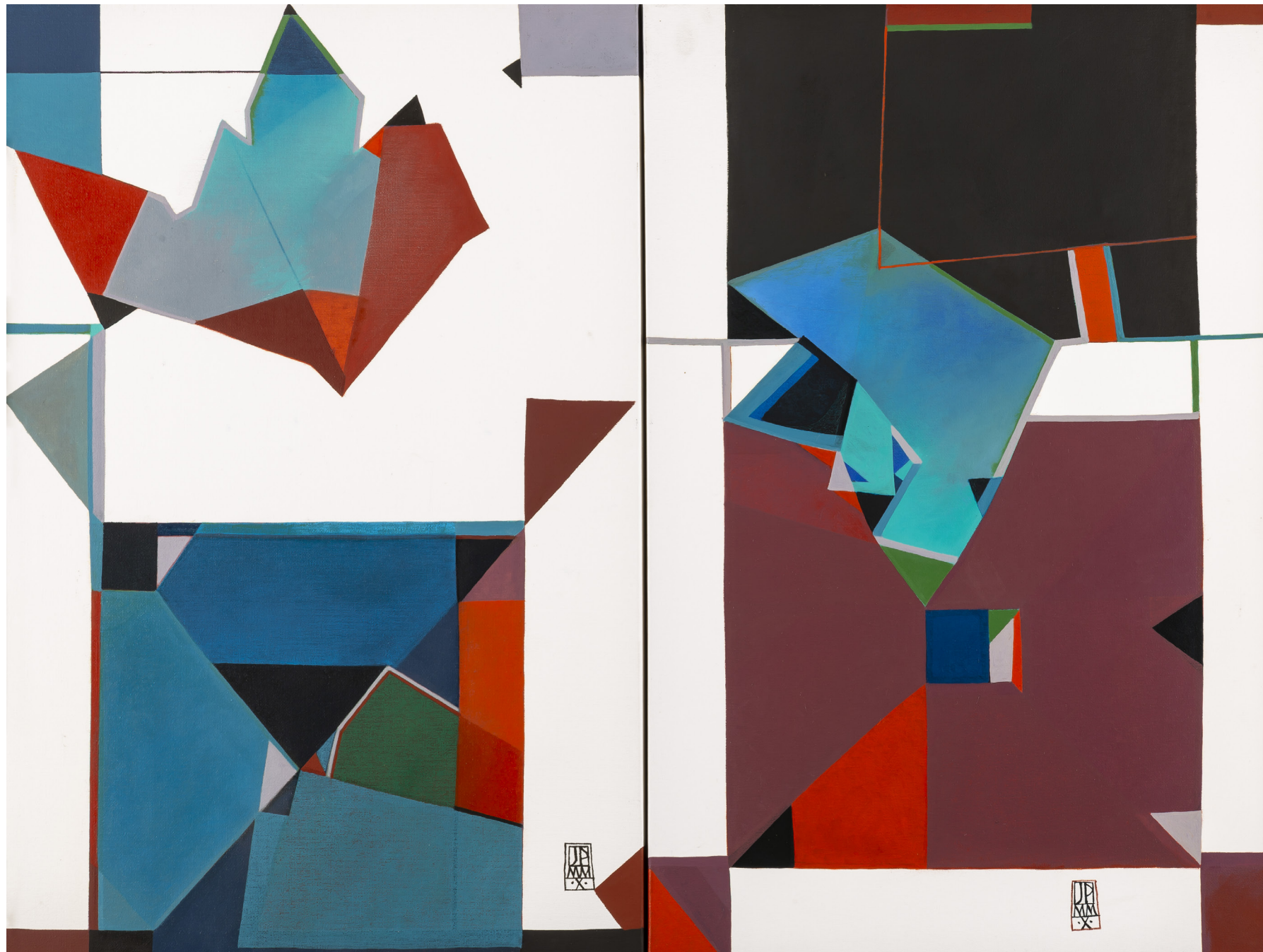

[13]

Szentendre 1000 éves, én 65, az Új Művésztelep 40 |
Szentendre is 1000 Years Old, I Am 65, the New Artist Colony 40, 2009
olaj, vászon | oil on canvas, 180 x 70 cm (2 tábla | pcs)
Jelezve jobbra középen, a felső táblán | Upper canvas signed centre right: JP/MMIX
Jelezve jobbra középen, az alsó táblán | Lower canvas signed centre right: JP/MMIX
A művész tulajdona | Property of the artist

Zene háromszögre vörösben, fehérben, feketében II. |
Music for Triangles in Red, White and Black II, 2009
 olaj, vászon | oil on canvas, 120 x 40 cm (3 db | pcs)
 Jelezve jobbra középen | Signed centre right: JP/MMIX
 A művész tulajdona | Property of the artist

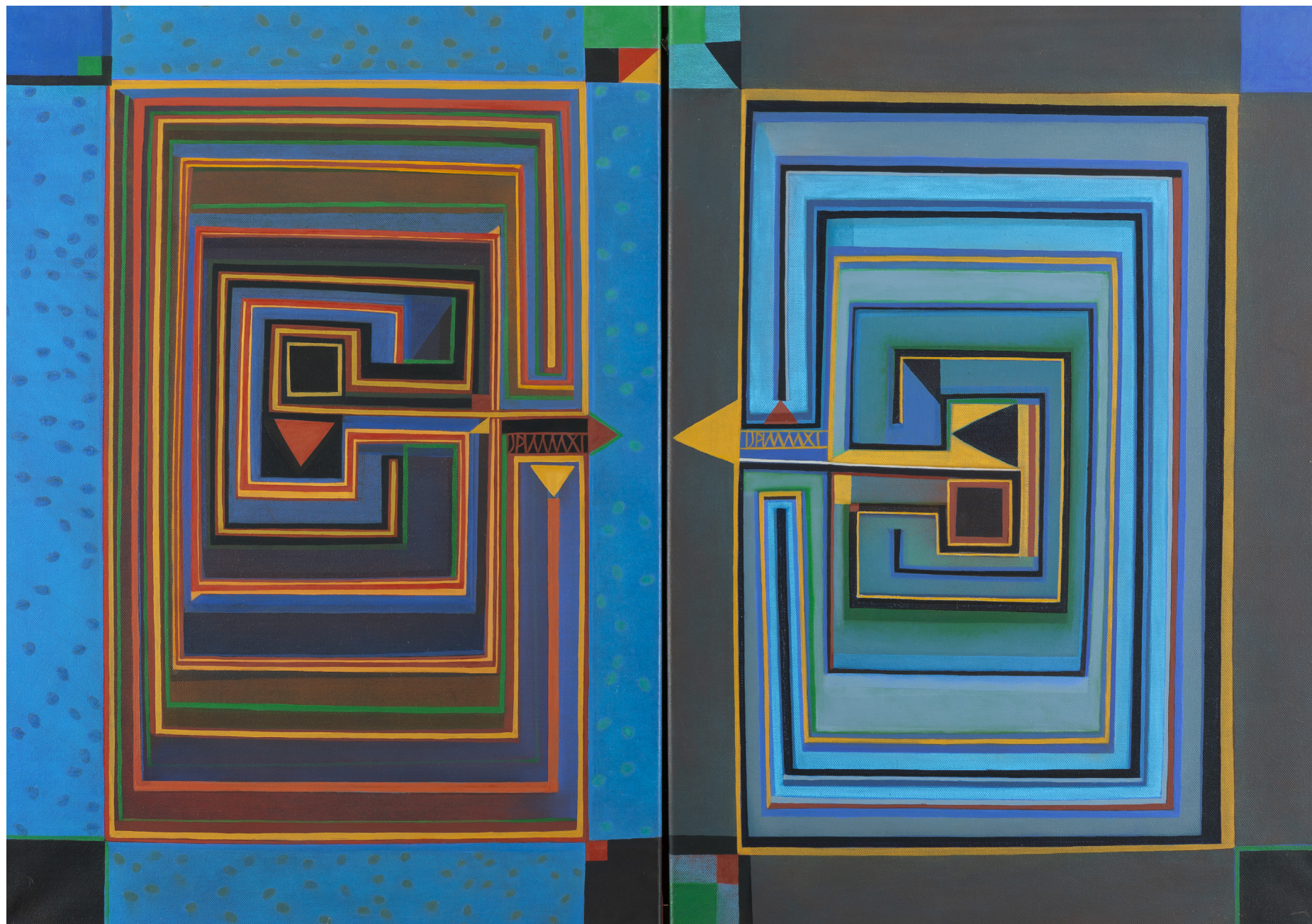

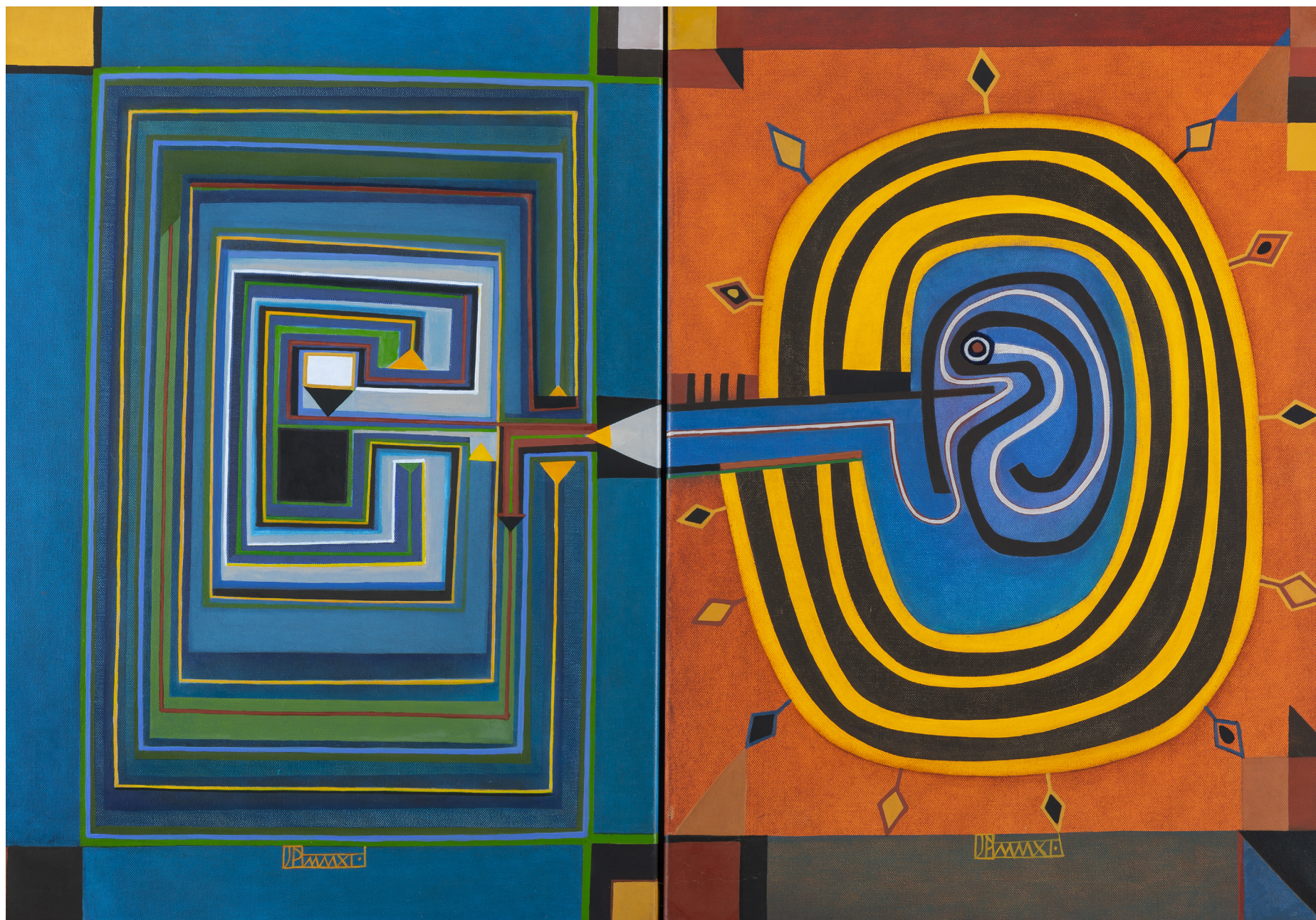
[15]

Origami | *Origami*, 2010
olaj, vászon | oil on canvas, 60 x 80 cm (2 db | pcs)
Jelezve jobbra lent, táblánként | Each signed lower right: JP/MM/X
A művész tulajdona | Property of the artist

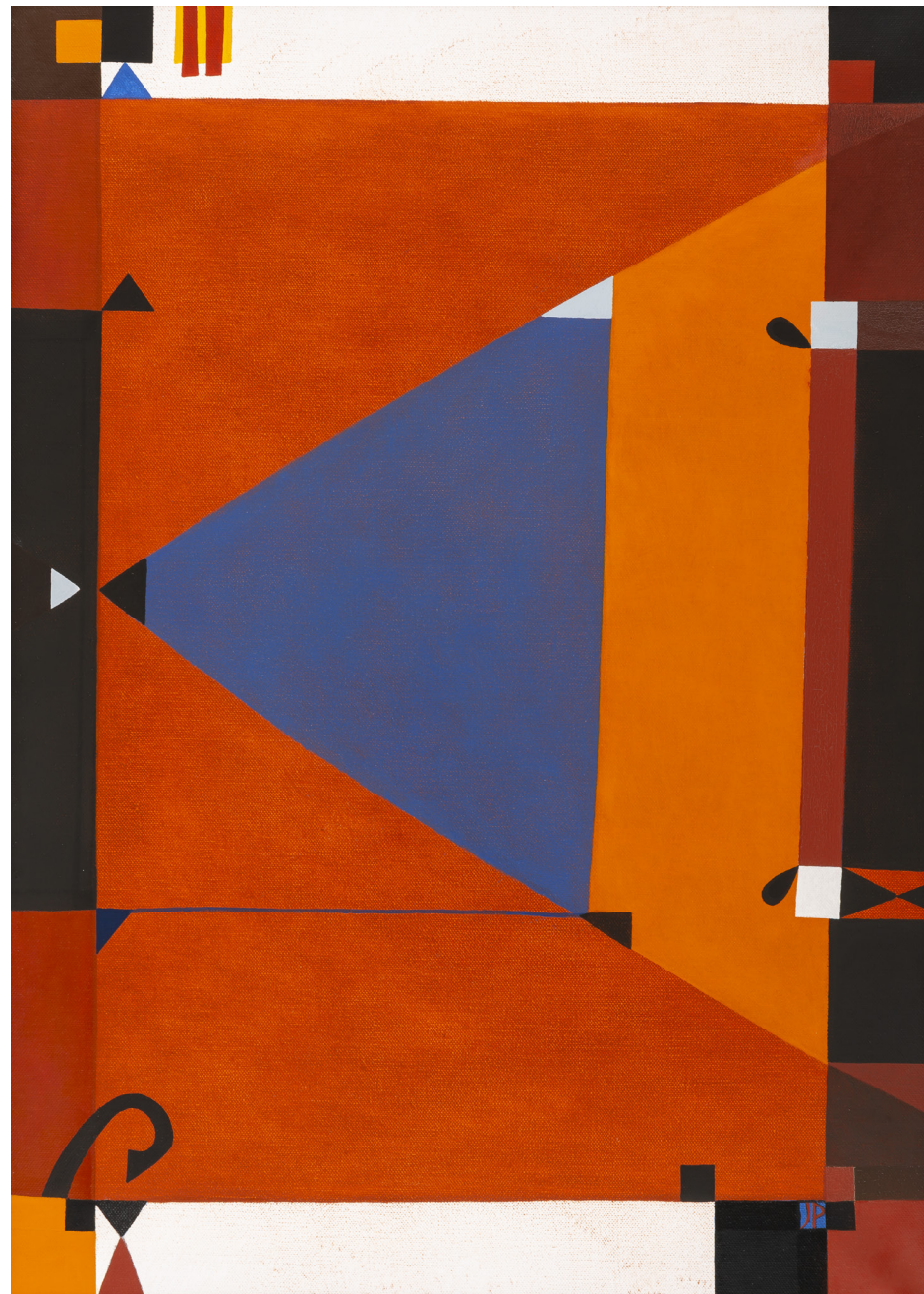
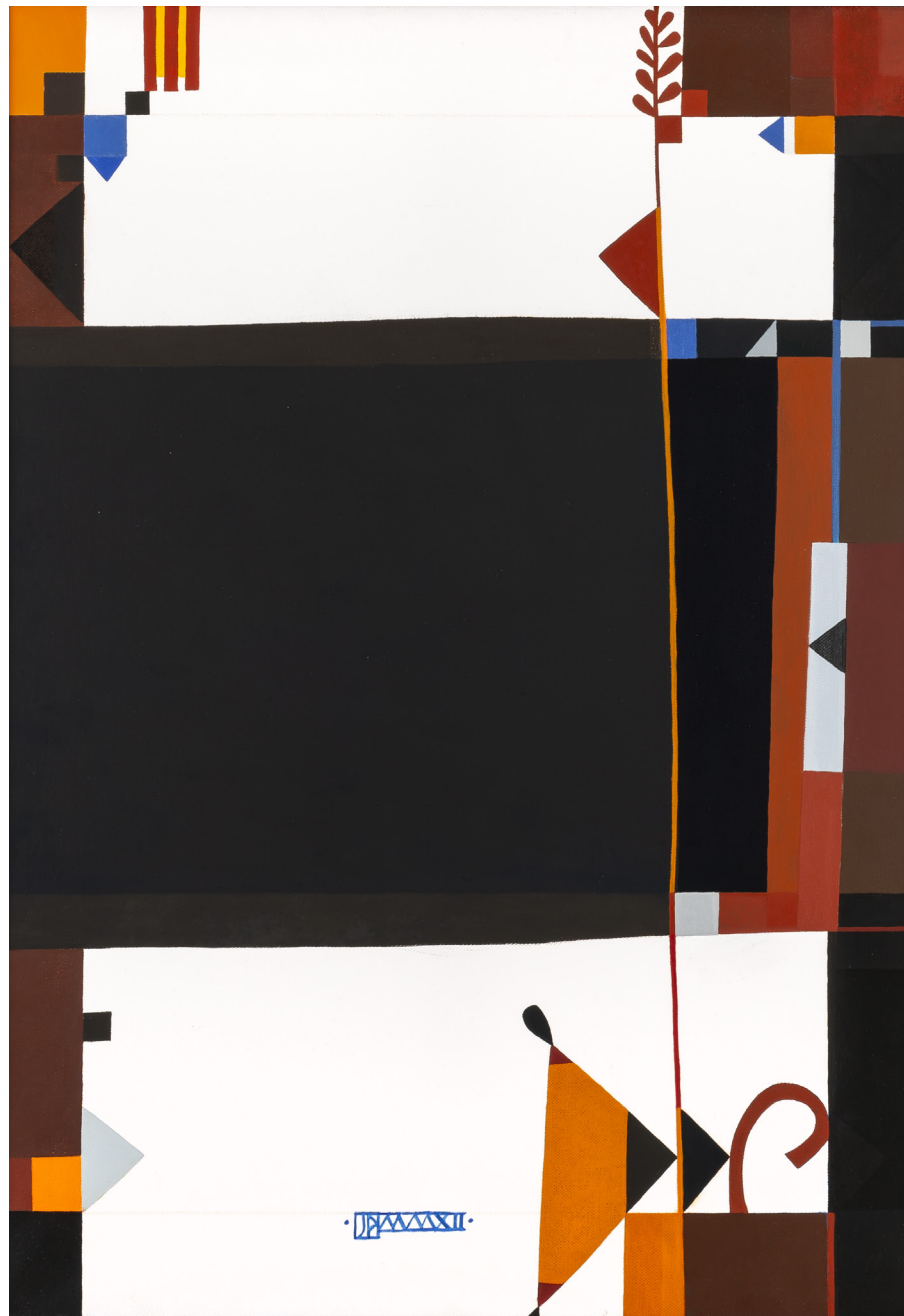
^[73] **Labirintus pár** | *Labyrinth Pair*, 2011
olaj, vászon | *oil on canvas*, 70 × 100 cm (2 db | 2 pcs)
Jelezve táblánként jobbra és balra középen | *Each signed right and left of centre JP/MMXI*
A művész tulajdona | *Property of the artist*

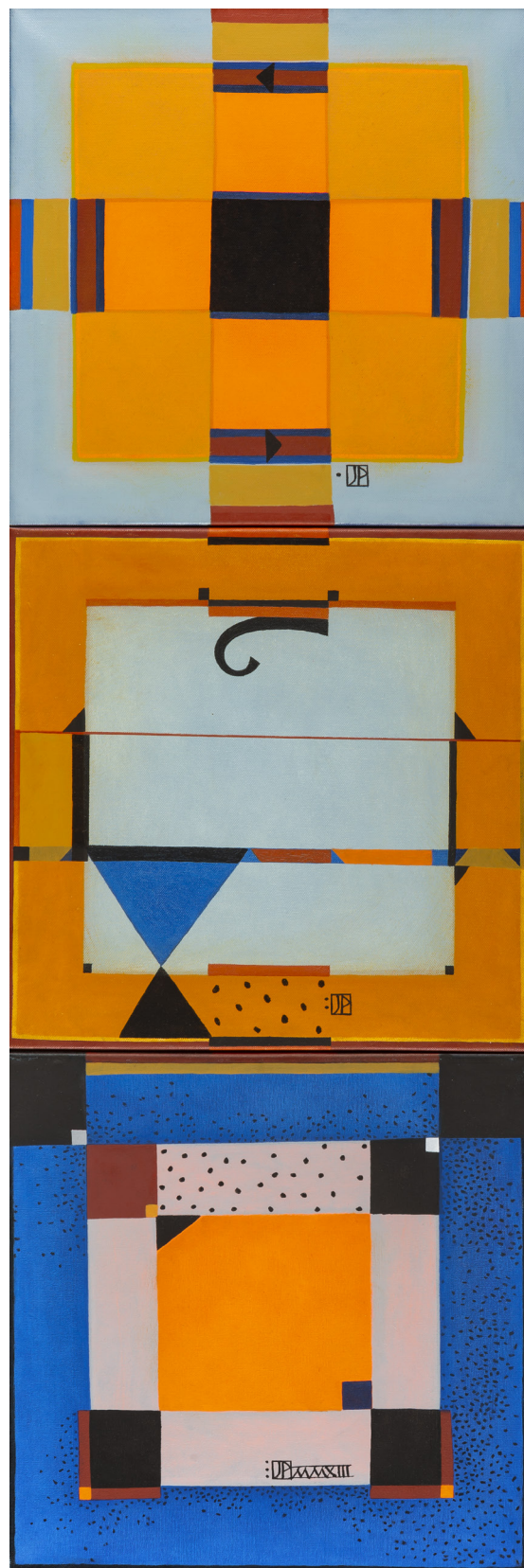

[19]

J. P. 67 | J. P. 67, 2011
olaj, vászon | oil on canvas, 60 x 40 cm
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JP/MMXI
A művész tulajdona | Property of the artist

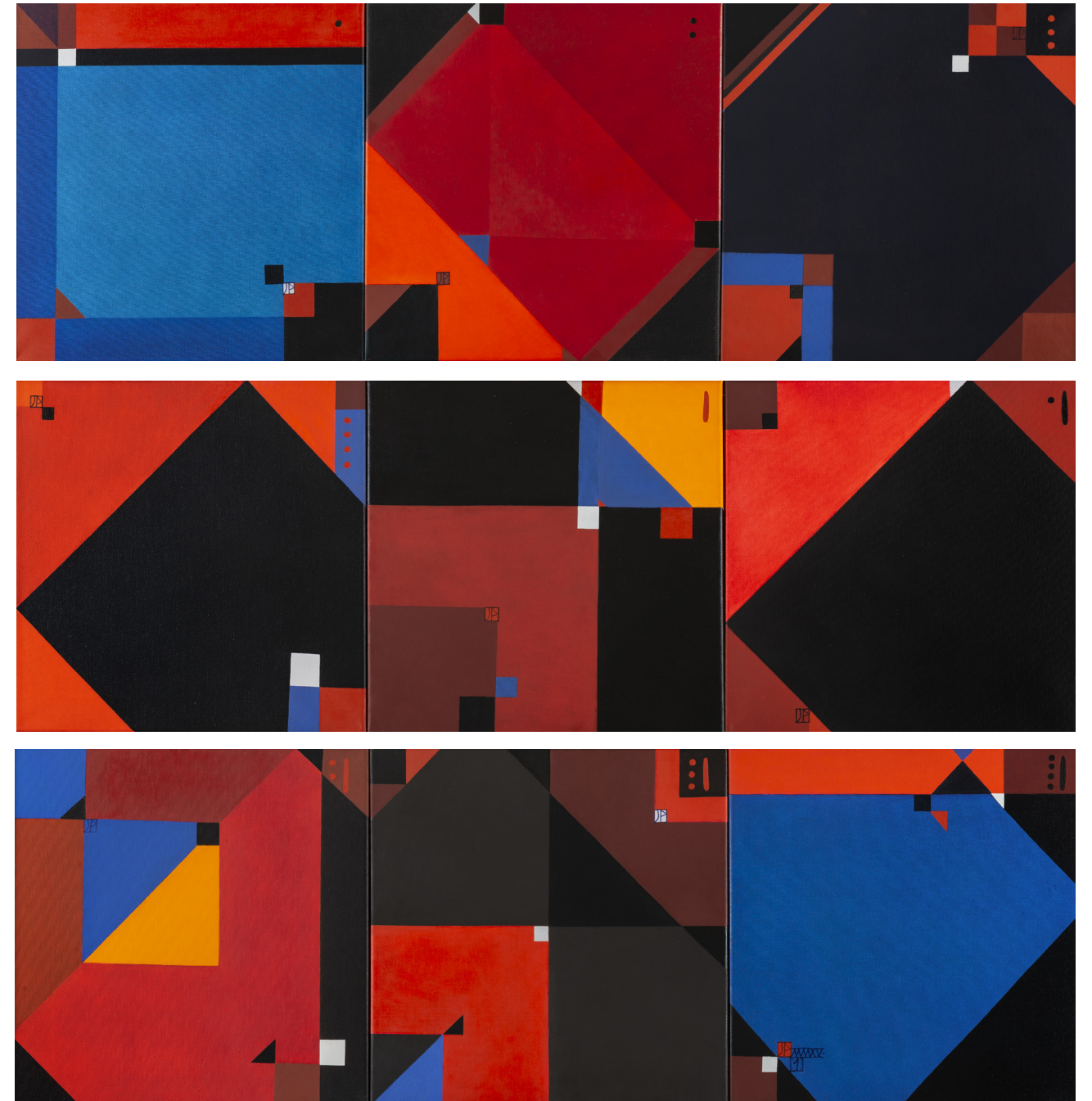

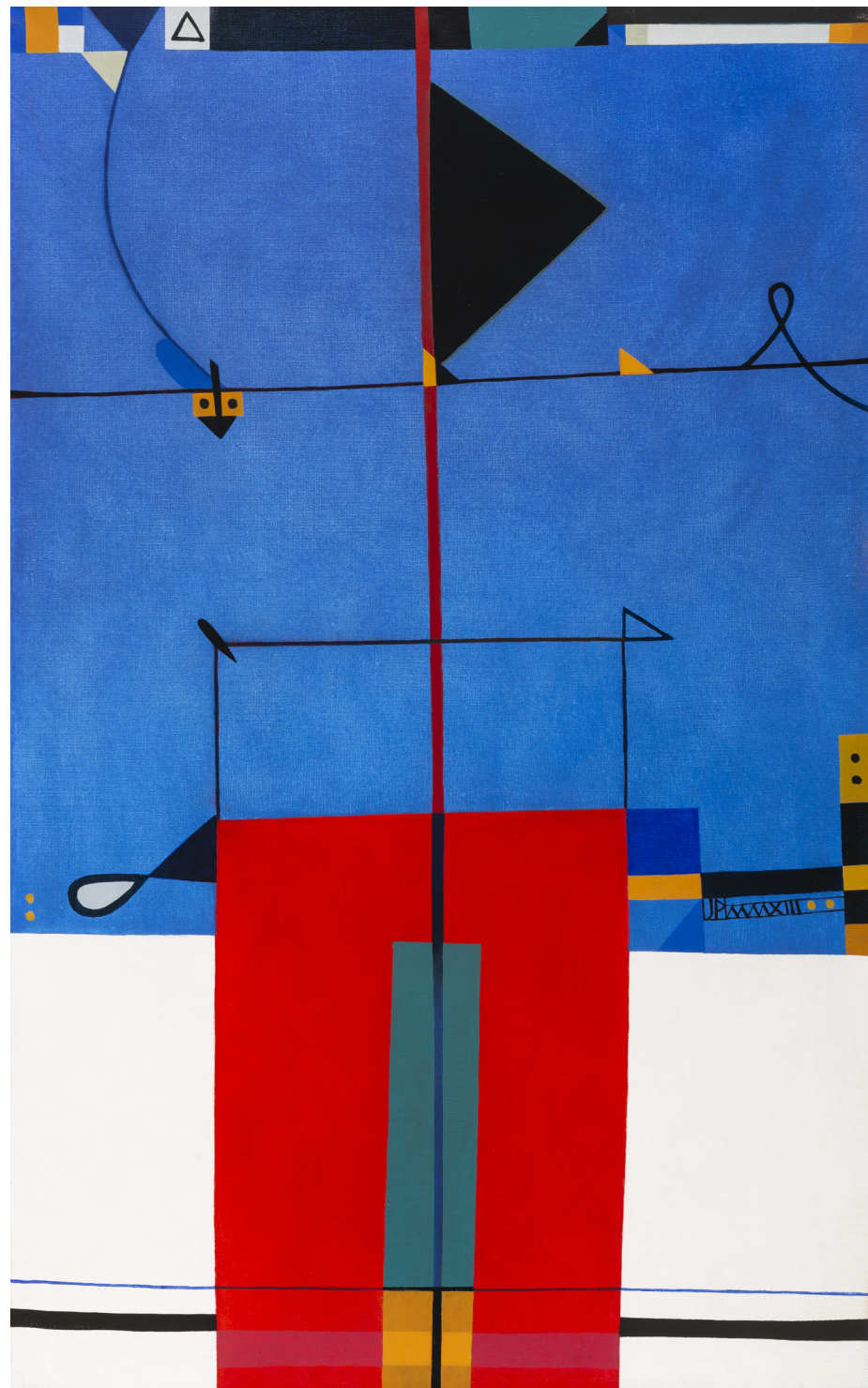
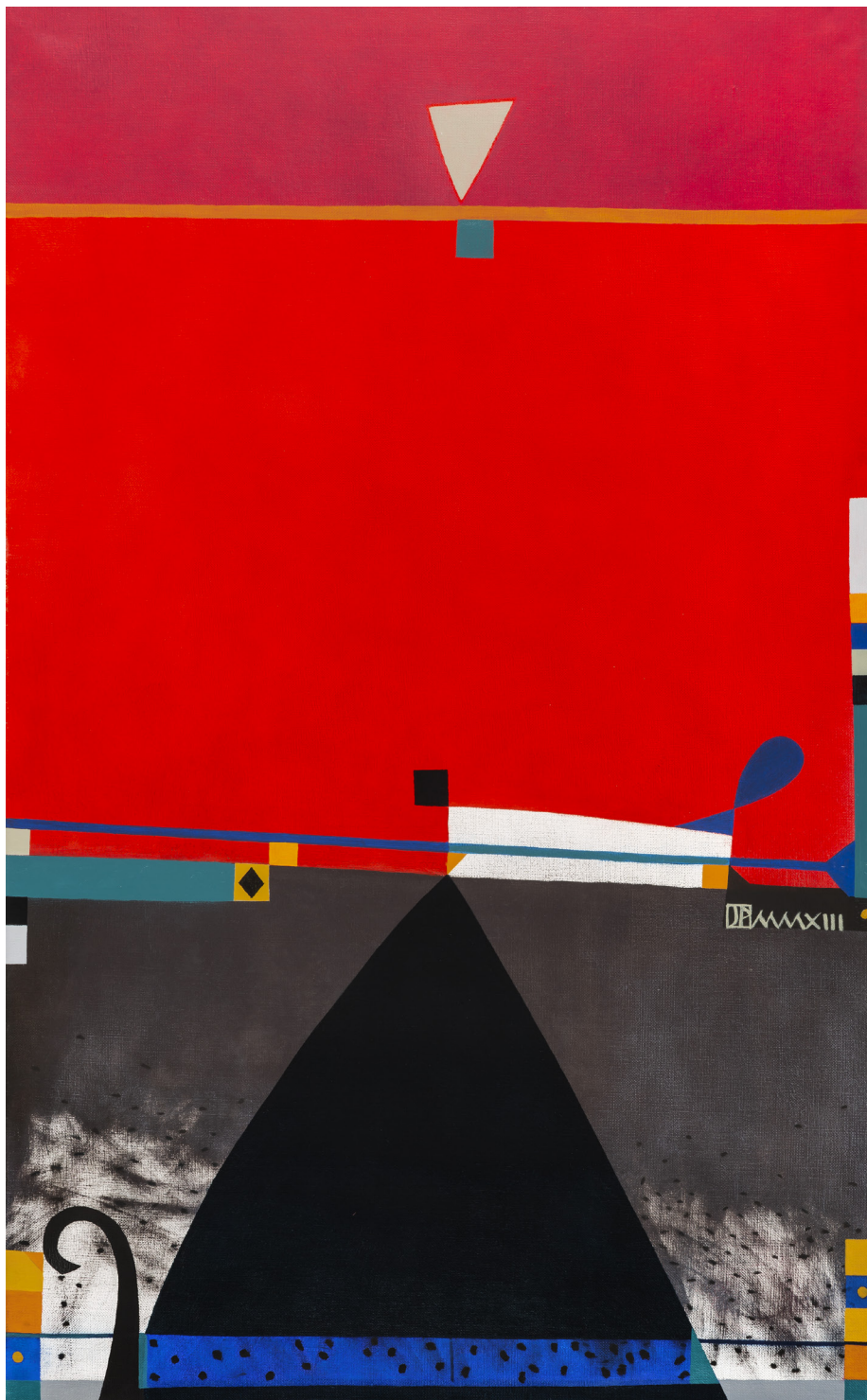
Zene I-III. | Music I-III, 2012
 I. olaj, vászon | oil on canvas, 70 x 50 cm
 Jelezve lent középen | Signed centre bottom: JP monogram/MMXII
 II. olaj, vászon | oil on canvas, 70 x 50 cm
 Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JP monogram
 III. olaj, vászon | oil on canvas, 70 x 50 cm
 Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JP monogram
 A művész tulajdona | Property of the artist

[21]

Öregkori csínytevések à la Rossini I-III., | Old-Age Pranks à la Rossini I-III, 2013
 olaj, vászon | oil on canvas, egyenként 120x40 cm | each 120x40 cm, (3 db | 3 pcs)
 Jelezve egyenként jobbra középen | Signed right of centre: JP/MMX./ II.X.
 A művész tulajdona | Property of the artist

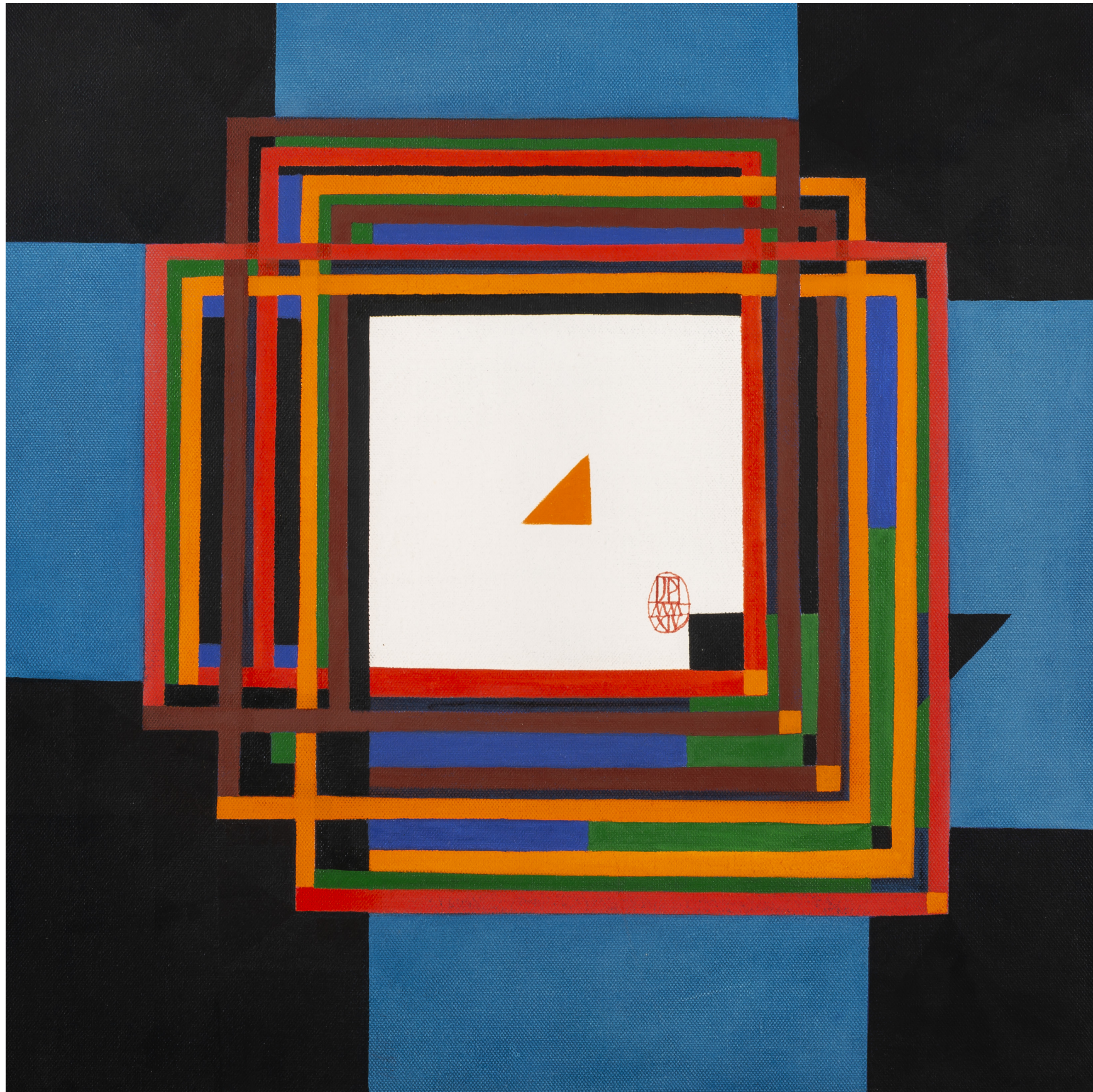

[23]

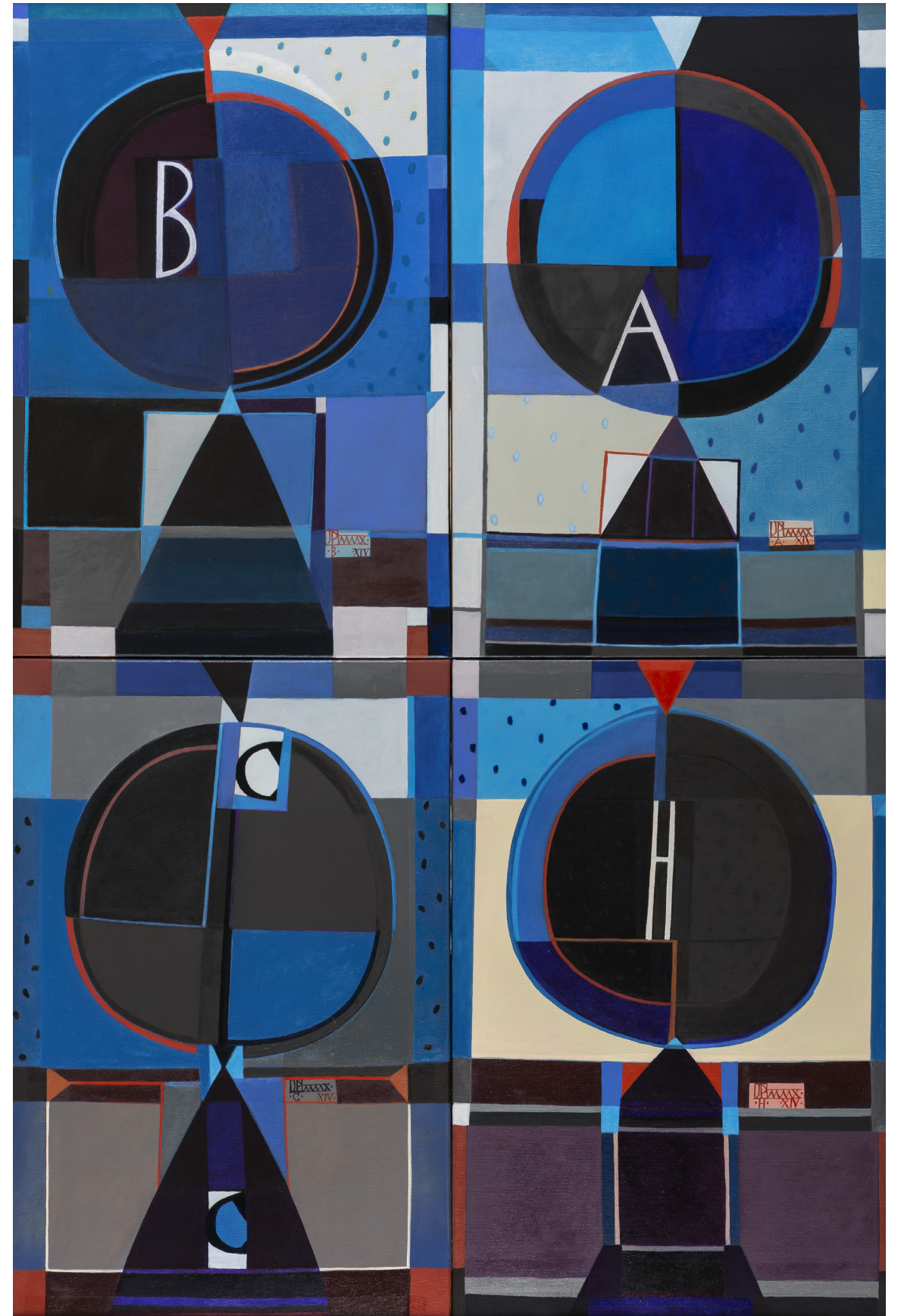
Animus, anima. Kettő az egyben | *Animus, Anima. Two in One*, 2013
olaj, vászon | *oil on canvas*, 90 × 110 cm (2 db | 2 pcs)
Jelezve jobbra középen, táblánként | *Each signed centre right: JP/MMXIII*
A művész tulajdona | *Property of the artist*

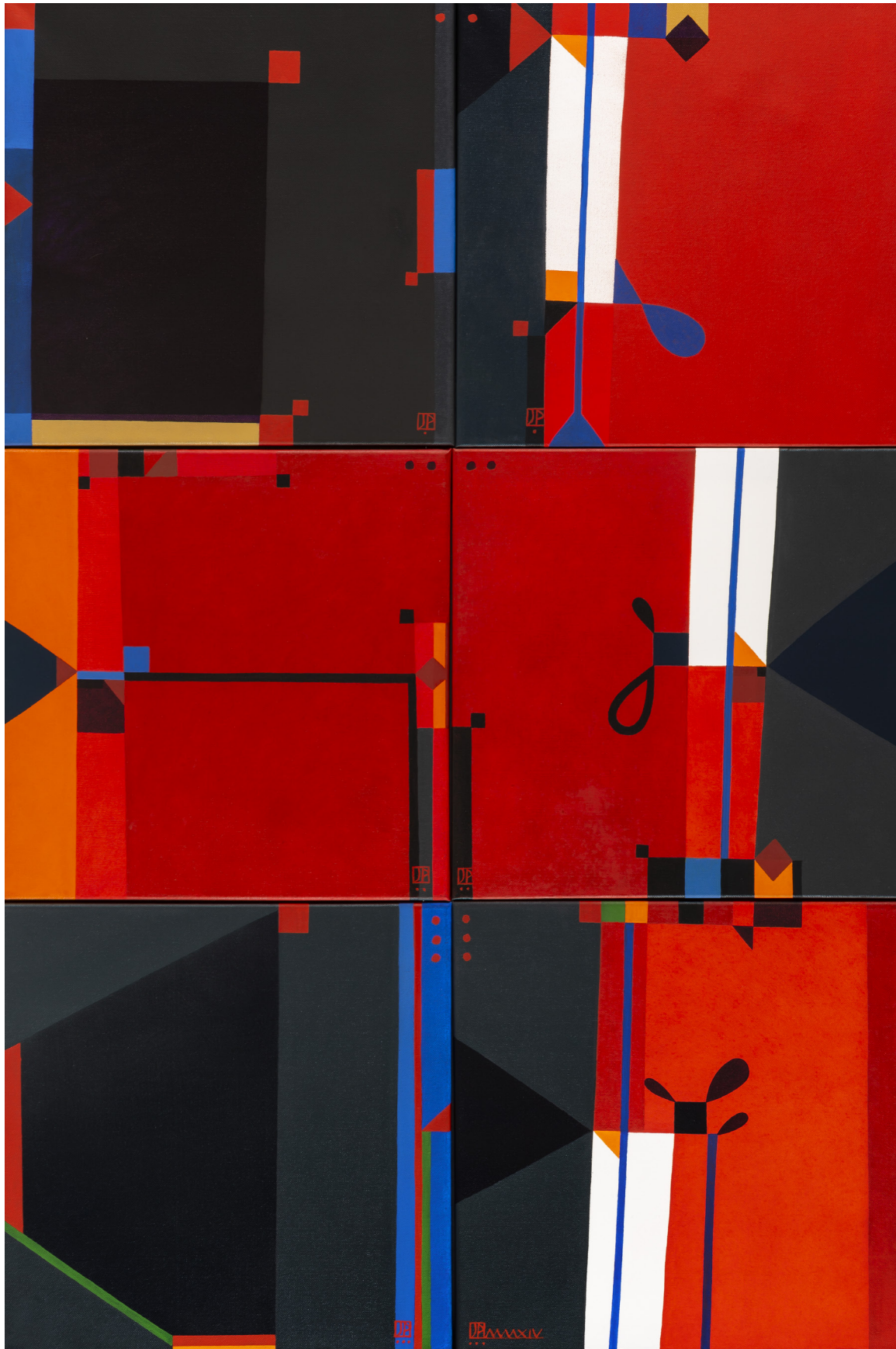

[25]

Zenés geometria | *Musical Geometry*, 2014
olaj, vászon | *oil on canvas*, 50 × 50 cm
Jelezve jobbra középen | *Signed centre right*: JP/MM/XIV
A művész tulajdona | *Property of the artist*

[27]

Anima, animus variáció | *Anima, Animus Variation*, 2014
olaj, vászon | *oil on canvas*, 120 x 80 cm (6 db | 6 pcs)
Jelezve lent középen | *Signed centre bottom*: JPMMXIV
A művész tulajdona | *Property of the artist*

[29]

Toccata | Toccata, 2015
olaj, vászon | oil on canvas, 120 x 30 cm
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JP/MMXV
A művész tulajdona | Property of the artist

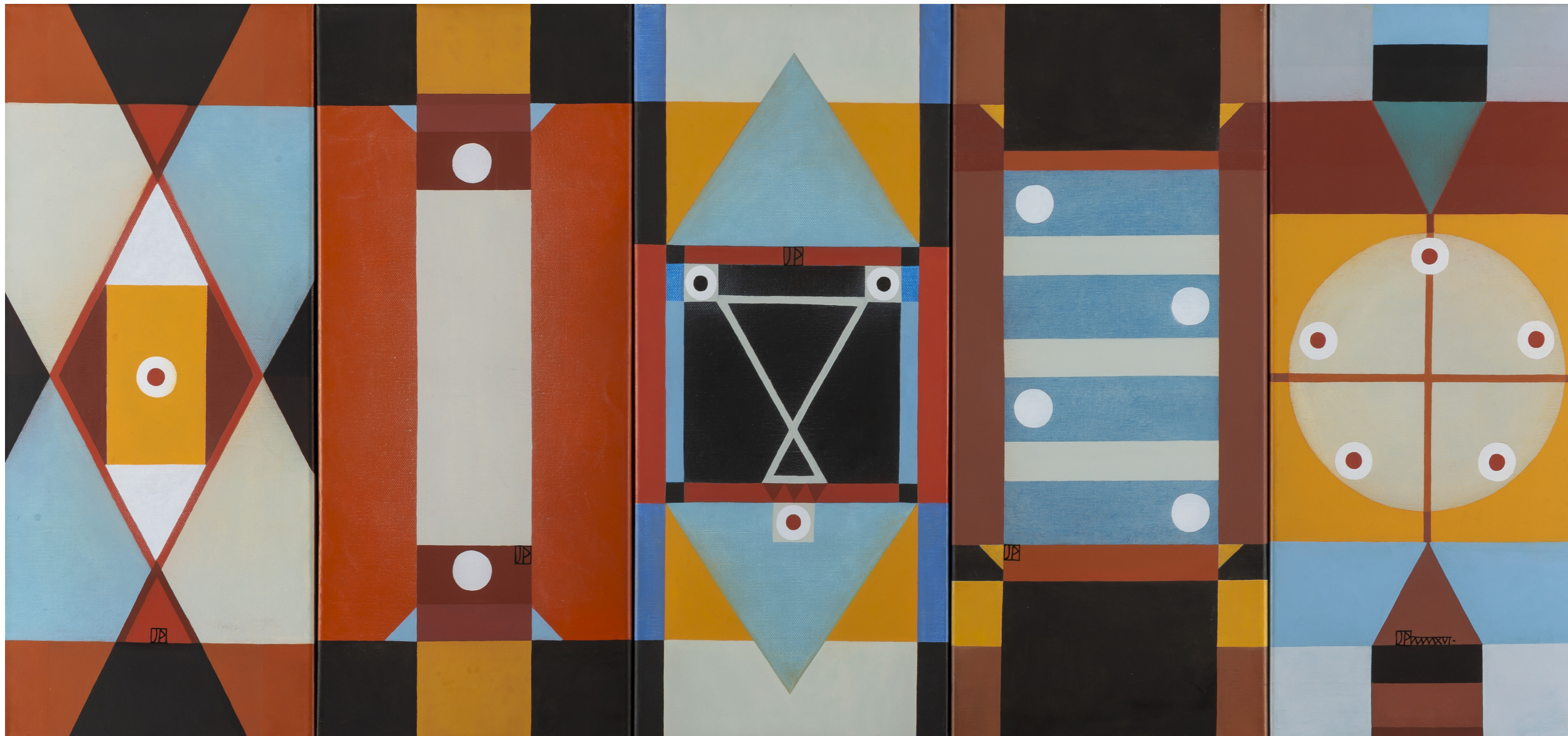
Térjáték síkban | *Spatial Play in Plane*, 2015
olaj, vászon | oil on canvas, 110 x 50 cm (2 db | 2 pcs)
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: MMXVJP
A művész tulajdona | Property of the artist

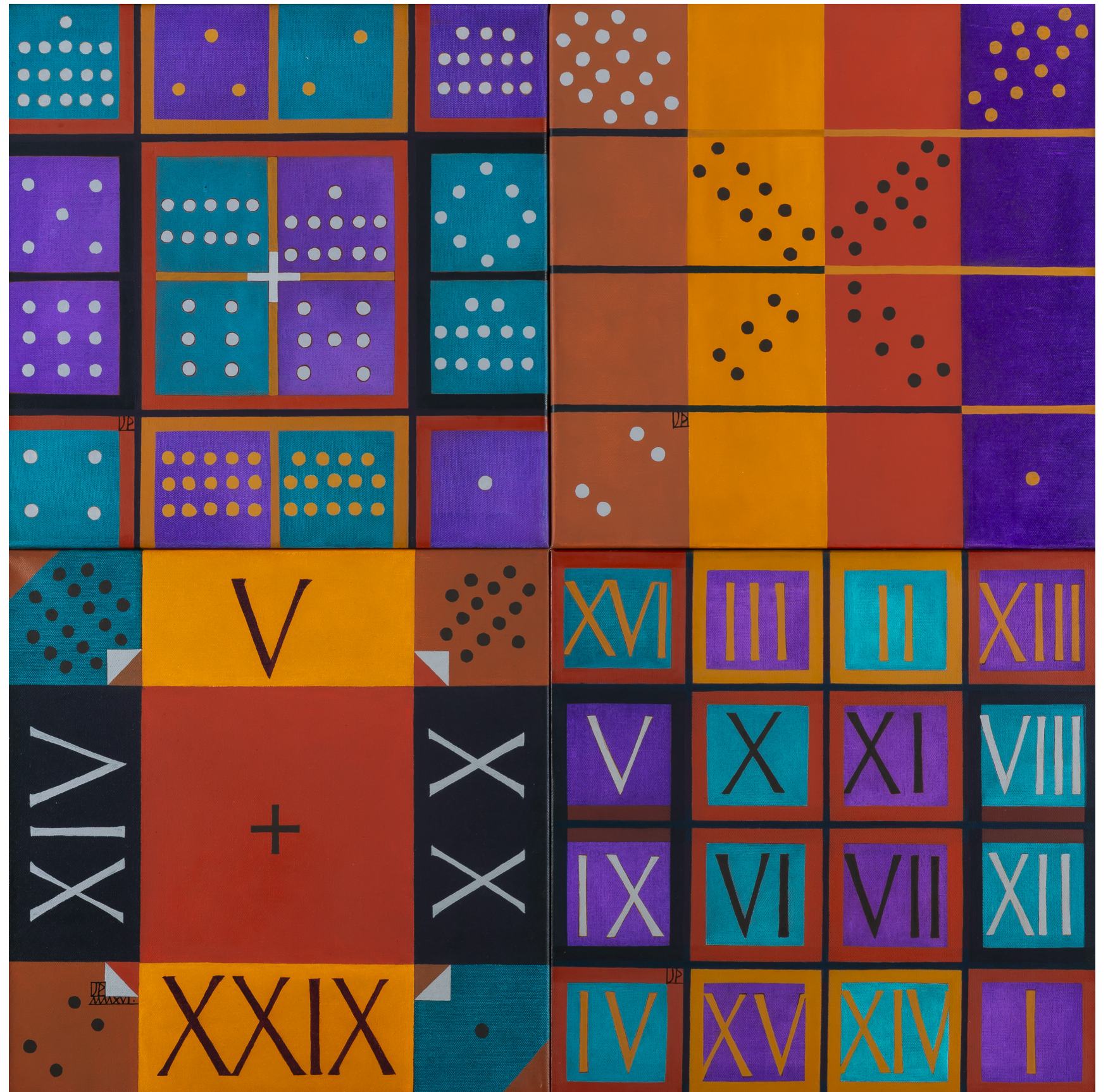

[31] **J.P. LXXI** | J.P. LXXI, 2015
olaj, vászon | oil on canvas, 58 x 75 cm (3 db | 3 pcs)
Jelezve balra fent | Signed upper left: JPIMMXV
A művész tulajdona | Property of the artist

[33] **Magányos, páratlan** | Lonely, Odd, 2016
olaj, vászon | oil on canvas, 58 x 125 cm (5 db | 5 pcs)
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JPMMXVI
A művész tulajdona | Property of the artist

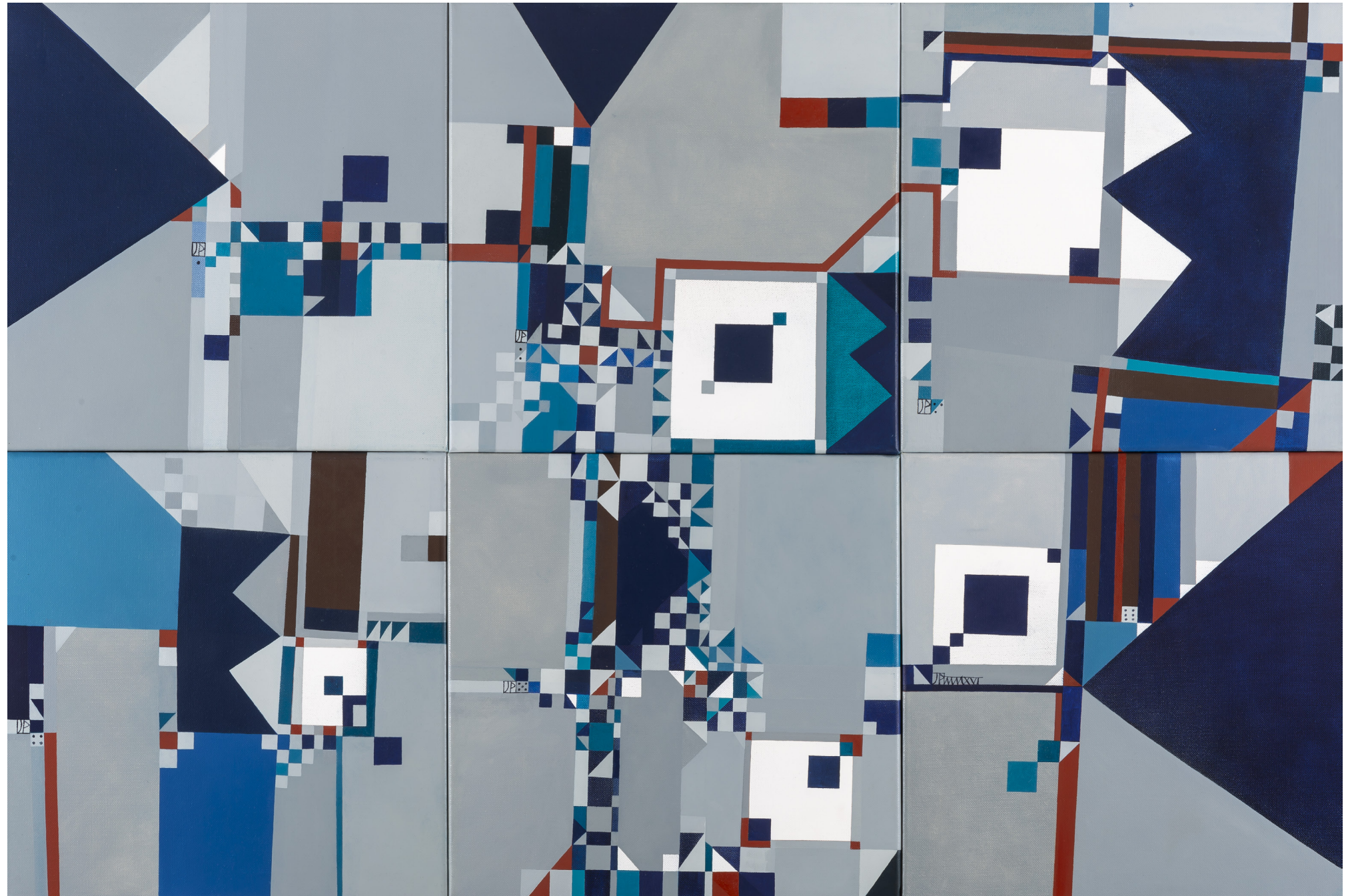

Rejtvény | Puzzle, 2016
 olaj, vászon | oil on canvas, 80 x 80 cm (4 db | 4 pcs)
 Jelezve középen | Signed lower left: JP/MMXVI
 A művész tulajdona | Property of the artist

[35.]

Tánc a parkettán | Dance on the Parquet, 2016
olaj, vászon | oil on canvas, 116 × 58 cm (2 db | 2 pcs)
Jelezve balra lent, az alsó táblán | Lower canvas marked lower left: JPMMXVI
A művész tulajdona | Property of the artist

[37]

A Reformáció 500, én 73 | *Reformation is 500, I Am 73*; 2017
olaj, vászon | *oil on canvas*, 84 × 58 cm (2db | 2 pcs)
Jelezve jobbra középen | *Signed centre right*: JP/MMXVII
A művész tulajdona | *Property of the artist*

„Itt van az ősz, itt van újra” | 'Autumn's here, again,' 2018
olaj, vászon | oil on canvas, 80 x 60 cm
Jelezve lent középen | Signed centre bottom: JPMMXVII
A művész tulajdona | Property of the artist

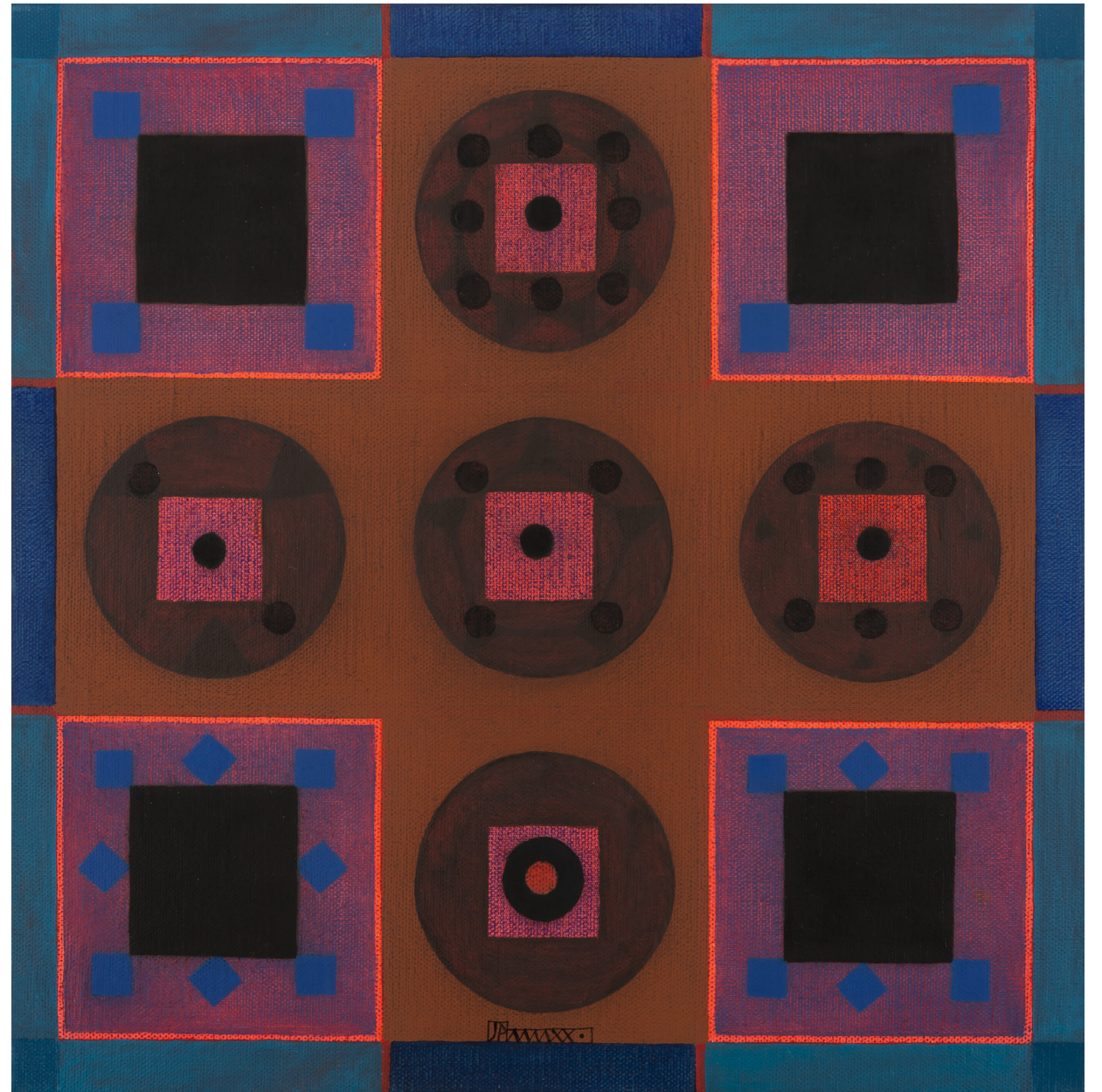
[39.]

J. P. 75 | J. P. 75, 2019
olaj, vászon | oil on canvas, 80 × 60 cm
Jelezve lent középen | Signed centre bottom: JPMMXIX
A művész tulajdona | Property of the artist

[41] **Tavaszcélzás** | *Waiting for Spring*, 2019
olaj, vászon | *oil on canvas*, 60 × 60 cm (3 db | 3 pcs)
Jelezve balra középen | *Signed centre left: JPMMXIX*
A művész tulajdona | *Property of the artist*

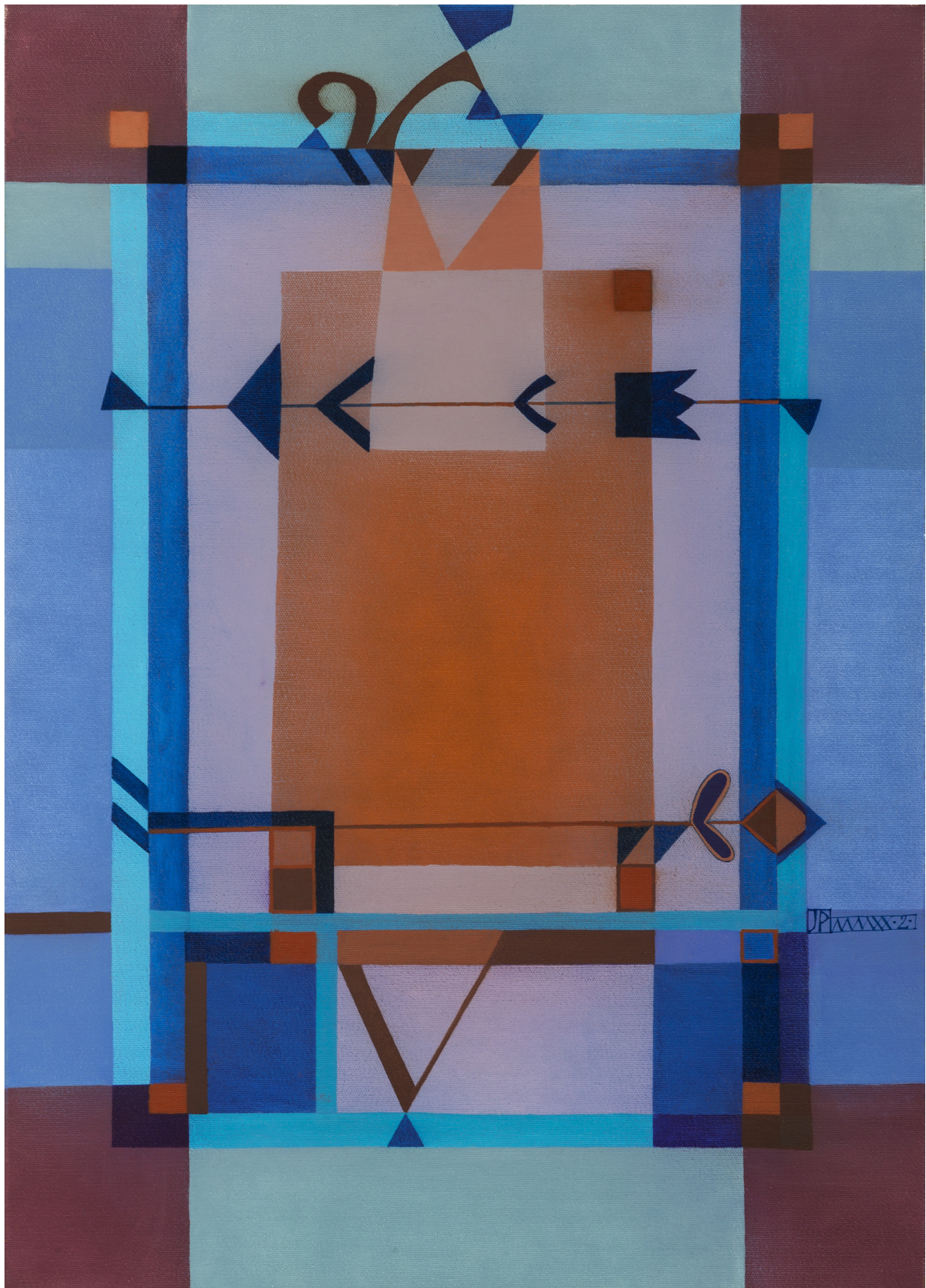

^[43] **Színek játéka, játékok színe** | *Play of Colours, Colour of Plays*, 2020
olaj, vászon | *oil on canvas, 70 x 50 cm*
Jelezve jobbra középen | *Signed centre right: JPMXX*
A művész tulajdona | *Property of the artist*

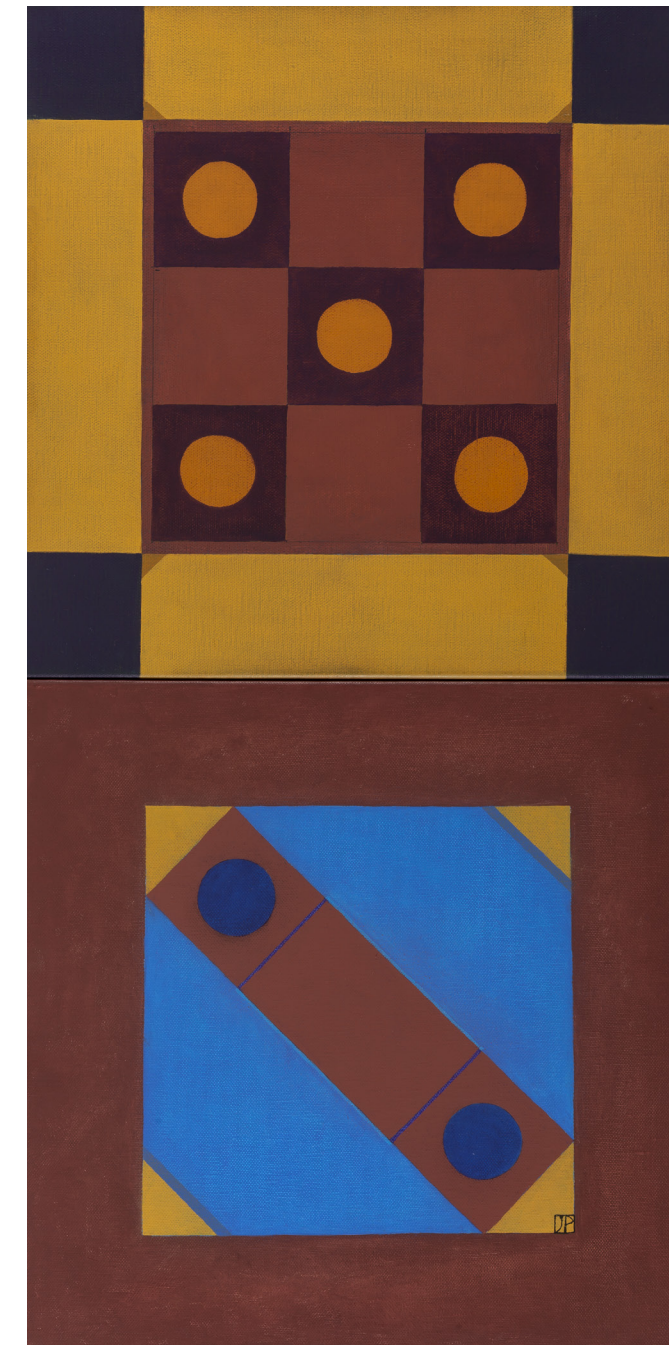
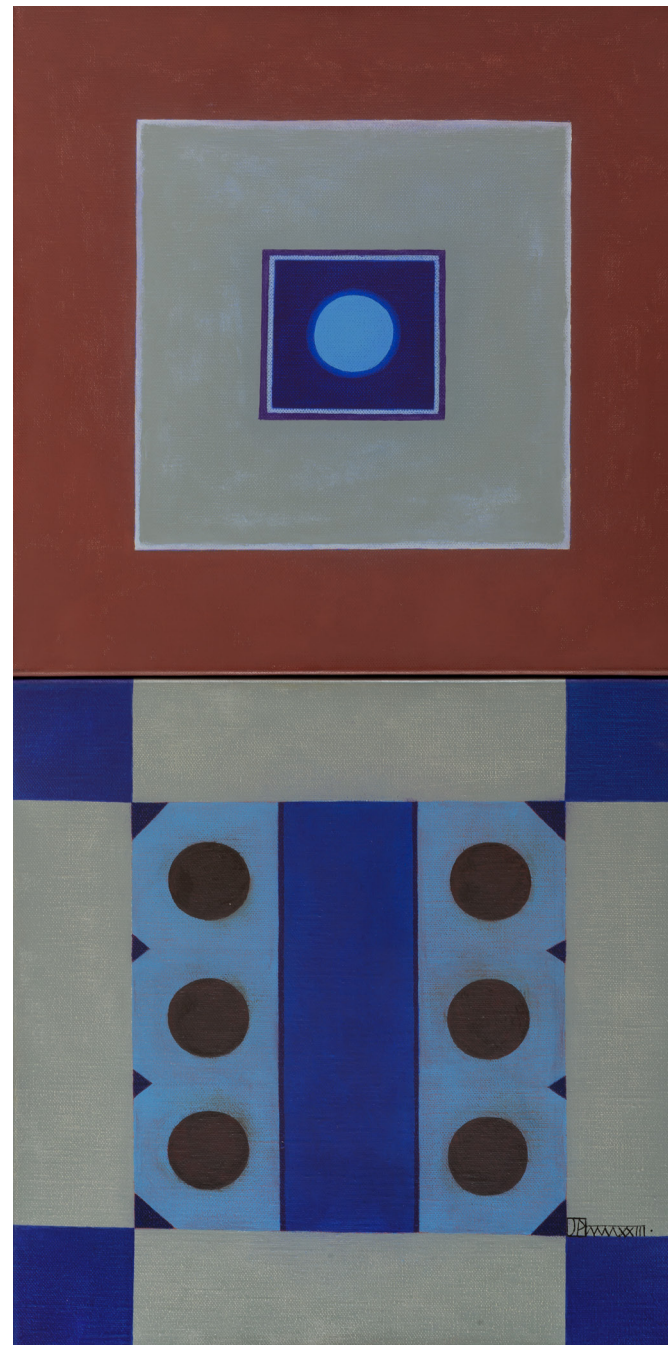
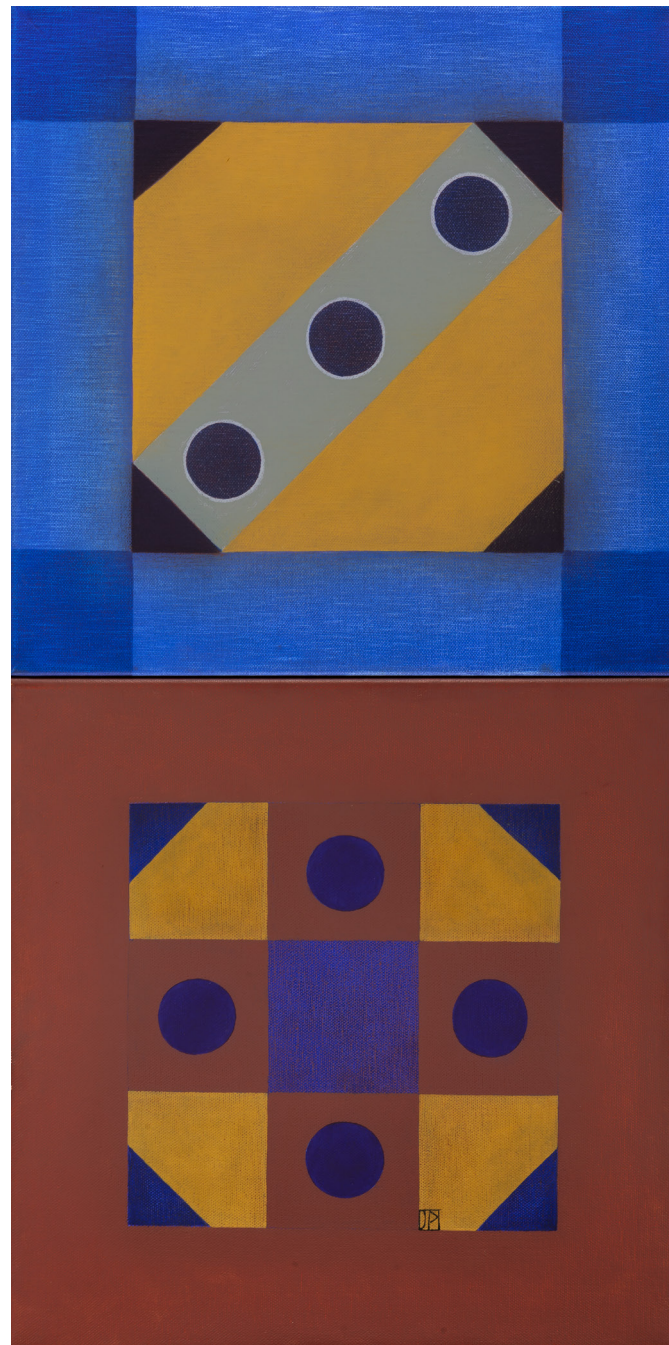
Macska a billentyűkön (Edward Elgar zenéje) |
Cat on the Keys (The Music of Edward Elgar), 2020
olaj, vászon | oil on canvas, 70 x 50 cm
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JPMXX
A művész tulajdona | Property of the artist

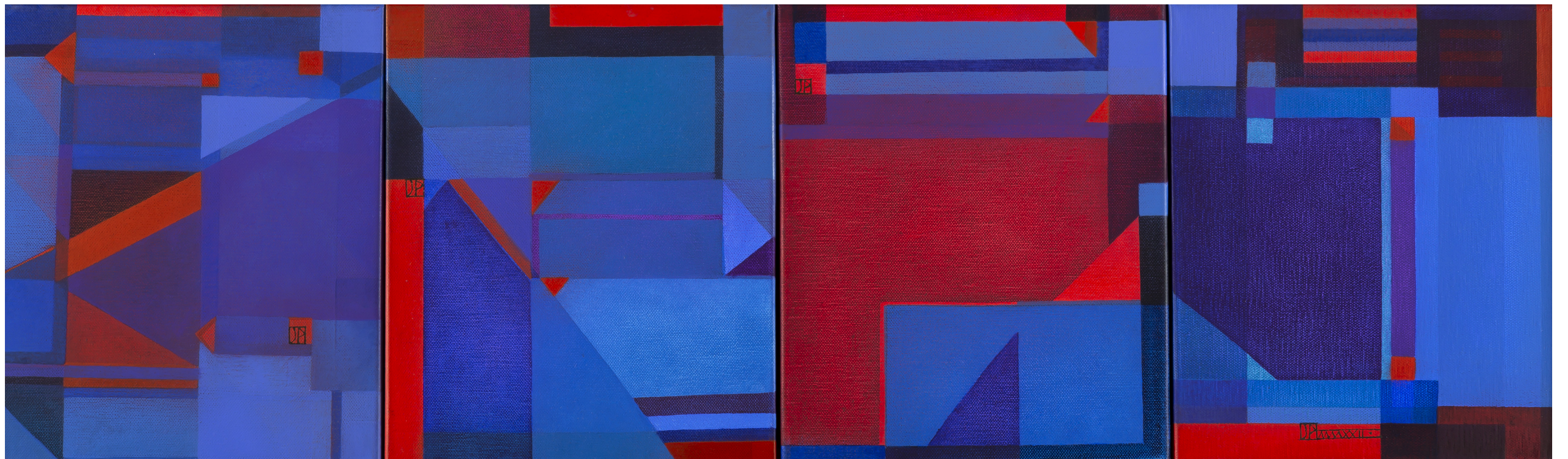
[45]

Visszanéztem félutamból | | Looked Back from Half the Way, 2020
olaj, vászon | oil on canvas, 70 x 50 cm
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JPMXX-2
A művész tulajdona | Property of the artist

[47] **Zenélő kép 4 tételben** | *Musical Picture in 4 Movements*, 2022
olaj, vászon | oil on canvas, 30 x 100 cm (4 pcs | 4 db)
Jelezve jobbra lent | Signed lower right: JPMMXXII
A művész tulajdona | Property of the artist

[49] **Kék-piros duett** | *Blue and Red Duet*, 2022
olaj, vászon | *oil on canvas*, 30 × 96 cm (4 db | 4 pcs)
Jelezve jobbra lent | *Signed bottom right*: JPMMXXII
A művész tulajdona | *Property of the artist*

Jávor Piroska

(1944, Budapest)

TANULMÁNYOK:

1964– 1969 Magyar Képzőművészeti Főiskola festő szak,
mesterei: Szentiványi Lajos, Barcsay Jenő

ÖSZTÖNDÍJAK:

1986 Halle
1987 Eisleben
1987 Helsinki
1997 Gyergyószárhegy
1999 Salzburg

EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK:

1969. Ferencvárosi Pincetárlat, Budapest
1971. Kossuth Múzeum, Cegléd
1972. Savoyai-kastély, Ráckeve
Madách Színház, Budapest
1975. Stúdió Galéria, Budapest
Bányász Művelődési Ház, Pécs
Ifjúsági Ház, Zalaegerszeg
1977. Magyar Nemzeti Galéria – Műhely sorozat, Budapest
Tanácsháza, Abony
1978. Csontváry Terem, Budapest
Pécsi Galéria, Pécs
1979. Mini Galéria, Miskolc
Megyei Könyvtár, Eger
Lakótelepi Klub, Szentendre
1980. Kápolnatárlat, Boglárlelle
Horváth Endre Galéria, Balassagyarmat
Helikon Galéria, Budapest
1981. Művelődési Ház, Mohács
Művelődési Ház, Nowa Huta, Krakó (Lengyelország)
1982. Művelődési Központ, Veszprém
Művésztelepi Galéria, Szentendre
Művelődési Központ, Ózd
1983. Magyar Kultúra Háza, Berlin (NDK)
Galerie Hamburg–Münchener, Dortmund (NSZK)
Műhely Galéria, Szentendre
1984. Városi Kórház, Cegléd
Atelier Mensch, Hamburg (NSZK)
Deutsche Bank, Unna (NSZK)
1985. Hungart Impo, München (NSZK)
Művelődési Központ, Ajka
Dürer Terem, Budapest
1986. Galerie Tölle, Starnberg (NSZK)

1987. Raiffeisenbank, Diessen (NSZK)
Rosengarten Galerie, Bielefeld (NSZK)
Galerie Nawrocki, Dortmund (NSZK)
1988. Művelődési Ház, Cegléd
1989. Vörös Kápolna, Boglárlelle
Galerie de Olievaar, Uithoorn (Hollandia)
RAI Europa Complex en Holland Hal, Amszterdam (Hollandia)
1990. Galerie Forum, Amszterdam (Hollandia)
Galerie Art Works, Amszterdam (Hollandia)
KunstBetrieb, Dachau (Németország)
1991. Csontváry Terem, Budapest
A hét művésze, „A” Galéria, Keszthely
1993. Hotel Restaurant Watergeus, Nieuwkoop (Hollandia)
Haus der Ungarischen Kultur, Stuttgart (Németország)
1994. Museum Villa Stahmer, Georgsmarienhütte (Németország)
1996. Hungart Expo, Budapest
Galerie Lände, Kressbronn (Németország)
Vincze Papírmerítő Műhely, Szentendre
Műhely Galéria, Szentendre
2000. Erdész Galéria, Szentendre
2001. Szent Mihály-kápolna, Budapest
2004. Művészportrék II., Szentendrei Képtár kamaraterme, Szentendre
Bálint Zsidó Közösségi Ház, Budapest
2006. Erdész Galéria, Szentendre
2007. MAVÍZ székház, Budapest
2007. „Kert”, Szentendrei Képtár, Szentendre
2008. „Kert”, Börzsöny Múzeum, Szob
2008. Testvérmúzsák Galéria, Pomáz
2010. Három évtized, Jávor Piroska kiállítása, Budapest, Korridor Galéria
2011. Skanzen Galéria, Szentendre, Asszonyi Tamással közösen
2013. Lakástárlat, Szentendre
2016. SZEI Galéria, Szentendre
2019. MANK Új Műhely Galéria, Szentendre

VÁLOGATOTT BIBLIOGRÁFIA:

Csongrády Béla: Zománcművészeti seregszemle Salgótarjánban.

In: *Nógrád*, 1969. december 24.

Bojár Iván: Alföldi elégiák. In: *Magyar Hírlap*, 1970. október 18.

Losonci Miklós: I. Országos Zománcművészeti Kiállítás.

In: *Művészet*, 1970/6. 43.

Ambrus Tibor: A XVII. Vásárhelyi Őszi Tárlat. In: *Alföld*, 1971/I., 75.

Magyari Erzsébet: A Csepel Galériában öt művész tűzzománc kiállítása.

In: *Láttuk – hallottuk*. Magyar Rádió, 1971. február. 26. 21:20.

(Ferenczy Múzeum Adattára, ltsz.: 1021.)

Losonci Miklós: Szentendre – Ráckeve. Jávor Piroska és Asszonyi Tamás

művei a Savoyai-kastélyban. In: *Pest Megyei Hírlap*, 1972. augusztus 24. 4.

Menyhért László: Alkotók Pest megyében. Bemutatjuk Jávor Piroskát.

In: *Pest Megyei Hírlap*, 1975. február 2. 8.

Vadas József: Lépcsők. In: *Élet és Irodalom*, 1973. január 13. 12.

Nagy Zoltán: Stúdió'72. In: *New Hungarian Quarterly*, 1973/5. 193.

Székely András: Stúdió '73. In: *Népszabadság*, 1973. december 28. 7.

[n. n.]: Jávor Piroska. In: *Forrás*, 1975/XII. 82.

(cs. a.): Szentendrei művészek tárlata. In: *Észak-Magyarország*, 1976. január 20.

Bárdosi Pál: Jávor Piroska festőművész és Asszonyi Tamás

szobrászművész közös kiállítása a Csontváry Teremben.

Megnyitó szöveg, elhangzott 1978. augusztus 17-én.

(Ferenczy Múzeum Adattára, ltsz.: 2762/91.)

Kovács Gyula: Jávor Piroska és Asszonyi Tamás.

In: *Új Tükör*, 1978. augusztus 27. 3.

Rózsa Gyula: Szépmesterségek. In: *Népszabadság*, 1978. szeptember 1.

Vadas József: A várakozás csendje.

In: *Élet és Irodalom*. 1978. szeptember. 2. 12.

P. Szűcs Julianna: Szentendre – egybenyitva.

In: *Népszabadság*, 1978. július 21. 7.

Wagner István: Kortársak útközben.

In: *Magyar Hírlap*, 1979. szeptember 22. 6.

P. SZ. J.: Háttérzománc. In: *Népszabadság*, 1979. május. 17. 7.

h.: Jávor Piroska rajzai a Helikon Galériában.

In: *Magyar Nemzet*, 1980. május 23.

Aknai Tamás: Banga Ferenc és a szentendrei grafikusok.

In: *Dunántúli Napló*, 1982. március 13.

Wessely Anna: Jávor Piroska. A művész kiadása, Szentendre, é. n. [1984]

[n. n.]: Zománcművészek seregszemléje.

In: *Magyar Nemzet*, 1984. július 29.

Ilmari Soisalon-Soininen: Jávor Piroska. KunstBetrieb, Augsburg, é. n. [1990 k.]

Kertész Péter: Az ismeretlen birtok a pincegalériában.

In: *Népszabadság*, Pest Megyei Krónika, 1998. november 27. 32–33.

[n. n.]: Jávor Piroska kiállítása az Erdész Galériában,

2006. szeptember 23. – október 15.

Török Katalin: A levegőt is festőként veszem, avagy festészet

a vágyak és lehetőségek között. Szentendrei művészportrék 2.

In: *Szentendre és Vidéke*, 2004. március 12. 7.

E. F.: "Laune". In: *Pester Lloyd*, 2004. március 17.

Faludy Judit: Mélni az időt. In: *Új Művészet*, 2007/10. 46–47.

Ilosvai András: Indul a Jávorház. In: *168 óra*, 2009. július 30. 38.

Szokolczay Lajos: Az idő felfüggesztése

(Jávor Piroska és Asszonyi Tamás kiállítása a szentendrei

Skanzen Galériában). In: *Magyar Fórum*, 2011. október 13. 18.

Dr. Török Katalin: „Fiatalkorában az ember mindenevő...”

Interjú Jávor Piroskával. In: *Teátrum*, 2018.

Rappai Zsuzsa: Jávor Piroska: hetvenöt. In: *Szentendre.hu*, 2019. július 18.

Jávor Piroska a Dézsma utcai műtermében, 2024.
Jávor Piroska in her műterem angolul 2024.
Fotó | Photo: Deim Balázs

Piroska Jávor

(1944, Budapest)

STUDIES:

1964–1969 Hungarian Academy of Fine Arts, painting programme, mentors: Lajos Szentiványi, Jenő Barcsay

SCHOLARSHIPS:

1986 Halle
1987 Eisleben
1987 Helsinki
1997 Gyergyószárhegy
1999 Salzburg

SOLO EXHIBITIONS:

1969 Ferencváros Basement Exhibition, Budapest
1971 Kossuth Museum, Cegléd
1972 Savoyai Palace, Ráckeve
Madách Theatre, Budapest
1975 Studio Gallery, Budapest
Miners' Community Centre, Pécs
Youth House, Zalaegerszeg
1977 Hungarian National Gallery – Studio series, Budapest
Council House, Abony
1978 Csontváry Hall, Budapest
Pécs Gallery, Pécs
1979 Mini Gallery, Miskolc
County Library, Eger
Housing Estate Club, Szentendre
1980 Chapel Exhibition, Boglárlelle
Horváth Endre Gallery, Balassagyarmat
Helikon Gallery, Budapest
1981 Community Centre, Mohács
Community Centre, Nowa Huta, Krakow (Poland)
1982 Community Centre, Veszprém
Artist Colony Gallery, Szentendre
Community Centre, Ózd
1983 House of Hungarian Culture, Berlin (GDR)
Gallery Hamburg–Münchener, Dortmund (FRG)
Műhely Gallery, Szentendre
1984 Municipal Hospital, Cegléd
Atelier Mensch, Hamburg (FRG)
Deutsche Bank, Unna (FRG)
1985 HungartImpo, Munich (FRG)
Community Centre, Ajka
Dürer Hall, Budapest
1986 Galerie Tölle, Starnberg (FRG)
Raiffeisenbank, Diessen (FRG)

1987 Rosengarten Galerie, Bielefeld (FRG)
Galerie Nawrocki, Dortmund (FRG)
1988 Community Centre, Cegléd
1989 Red Chapel, Boglárlelle
Galerie de Olievaar, Uithoorn (The Netherlands)
RAI Europa Complex en Holland Hal, Amsterdam (The Netherlands)
1990 Galerie Forum, Amsterdam (The Netherlands)
Galerie Art Works, Amsterdam (The Netherlands)
KunstBetrieb, Dachau (Germany)
1991 Csontváry Hall, Budapest
Artist of the Week, Gallery 'A,' Keszthely
1993 Hotel Restaurant Watergeus, Nieuwkoop (The Netherlands)
Haus der Ungarischen Kultur, Stuttgart (Germany)
1994 Museum Villa Stahmer, Georgsmarienhütte (Germany)
1996 Hungart Expo, Budapest
Galerie Lände, Kressbronn (Germany)
Vincze Paper Making Workshop, Szentendre
Műhely Gallery, Szentendre
2000 Erdész Gallery, Szentendre
2001 Saint Michael's Chapel, Budapest
2004 Portraits of Artists II, Szentendre Gallery Chamber Room, Szentendre
Bálint Jewish Community Centre, Budapest
2006 Erdész Gallery, Szentendre
2007 MAVÍZ headquarters, Budapest
2007 "Garden", Szentendre Gallery, Szentendre
2008 "Garden", Börzsöny Museum, Szob
2008 Testvérmúzsák Gallery, Pomáz
2010 Three Decades, Piroska Jávor's exhibition, Budapest, Korridor Gallery
2011 Skanzen Gallery, Szentendre, with Tamás Asszonyi
2013 Home Exhibition, Szentendre
2016 SZEI Gallery, Szentendre
2019 MANK Újműhely Gallery, Szentendre

SELECTED BIBLIOGRAPHY

- Béla Csongrády:** 'Zománcművészeti seregszemle Salgótarjánban.' Nógrád, 24 December 1969.
- Iván Bojár:** 'Alföldi elégiák.' *Magyar Hírlap*, 18 October 1970.
- Miklós Losonci:** 'I. Országos Zománcművészeti Kiállítás.' *Művészet*, 1970/6, 43.
- Tibor Ambrus:** 'A XVII. Vásárhelyi Őszi Tárlat.' *Alföld*, 1971/I, 75.
- Erzsébet Magyar:** 'A Csepel Galériában öt művész tűzzománc kiállítása.' Láttuk – hallottuk (radio programme). Aired 26 February 1971 on Hungarian Radio, 21 min. 20 sec. (Archive of the Ferenczy Museum, inv. no.: 1021).
- Miklós Losonci:** 'Szentendre – Ráckeve. Jávor Piroska és Asszonyi Tamás művei a Savoyai-kastélyban.' *Pest Megyei Hírlap*, 24 August 1972, 4.
- László Menyhért:** 'Alkotók Pest megyében. Bemutatjuk Jávor Piroskát.' *Pest Megyei Hírlap*, 2 February 1975, 8.
- József Vadas:** 'Lépcsők. Élet és Irodalom, 13 January 1973, 12.
- Zoltán Nagy:** 'Stúdió '72.' *New Hungarian Quarterly*, 1973/5, 193.
- András Székely:** 'Stúdió '73.' *Népszabadság*, 28 December 1973, 7.
- [n. n.]: 'Jávor Piroska.' *Forrás*, 1975/XII, 82.
- (cs. a.): 'Szentendrei művészek tárlata.' *Észak-Magyarország*, 20 January 1976.
- Pál Bárdosi:** 'Jávor Piroska festőművész és Asszonyi Tamás szobrászművész közös kiállítása a CsontváryTeremben.' Opening speech, delivered on 17 August 1978. (Archive of the Ferenczy Museum, inv. no.: 2762/91).
- Gyula Kovács:** 'Jávor Piroska és Asszonyi Tamás.' *Új Tükör*, 27 August 1978, 3.
- Gyula Rózsa:** 'Szépmesterségek.' *Népszabadság*, 1 September 1978.
- József Vadas:** 'A várakozáscsendje.' *Élet és Irodalom*, 2 September 1978, 12.
- Julianna P. Szűcs:** 'Szentendre – egybenyitva.' *Népszabadság*, 21 July 1978, 7.
- István Wagner:** 'Kortársakútközben.' *Magyar Hírlap*, 22 September 1979, 6.
- P. SZ. J.:** 'Háttérzománc.' *Népszabadság*, 17 May 1979, 7.
- h.:** 'Jávor Piroska rajzai a Helikon Galériában.' *Magyar Nemzet*, 23 May 1980.
- Tamás Aknai:** 'Banga Ferenc és a szentendrei grafikusok.' *Dunántúli Napló*, 13 March 1982.
- Anna Wessely:** Jávor Piroska. Published by the artist, Szentendre, n.d. [1984].
- [n. n.]: 'Zománcművészek seregszemléje.' *Magyar Nemzet*, 29 July 1984.
- Ilmari Soisalon-Soininen:** Jávor Piroska. KunstBetrieb, Augsburg, n.d. [ca. 1990]
- Péter Kertész:** 'Az ismeretlenbirtok a pincegalériában.' *Népszabadság, Pest Megyei Krónika*, 27 November 1998, 32–33.
- [n. n.]: 'Jávor Piroska kiállítása az Erdész Galériában, 2006. szeptember 23. – október 15.'
- Katalin Török:** 'A levegőt is festőkéntveszem, avagy festészet a vágyak és lehetőségek között. Szentendreiművészportrék 2.' *Szentendre és Vidéke*, 12 March 2004, 7.
- E. F.:** 'Laune.' *Pester Lloyd*, 17 March 2004.
- Judit Faludy:** 'Mérni az időt.' *ÚjMűvészet*, 2007/10, 46–47.
- András Ilosvai:** 'Indul a Jávorház.' *168 óra*, 30 July 2009, 38.
- Lajos Szakolczay:** 'Az időfelfüggesztése (Jávor Piroska és Asszonyi Tamás kiállítása a szentendrei Skanzen Galériában).' *Magyar Fórum*, 13 October 2011, 18.
- Dr Katalin Török:** "Fiatalkorábanaz ember mindenevő..." Interjú Jávor Piroskával.' *Teátrum*, 2018.
- Zsuzsa Rappai:** 'Jávor Piroska: hetvenöt.' *Szentendre.hu*, 18 July 2019.

Jávor Piroska: Játék a „Parnasszuson”
Szentendrei Képtár × Ferenczy Múzeumi Centrum, Szentendre
2024. március 9. – 2024. szeptember 1.

Piroska Jávor: Play on the 'Parnassus'
Szentendre Gallery × Ferenczy Museum Center, Szentendre
9 March 2024 – 1 September 2024

Kurátor | Curator: MAZÁNYI Judit

Kiadja | Publisher: Ferenczy Múzeumi Centrum

Felelős kiadó | Publication overseen by: Dr LAUTER Éva

Szerkesztő koordinátor | Editorial coordinator: MULADI Brigitta

Olvasószerkesztő | Copy editor: ZELEI Bori

Angol fordítás | English translation: MIHÁLY Árpád

Fotó és képszerkesztés | Photo and editing: DEIM Balázs

Grafikai terv | Graphic design: KISS Krisztina Noémi

Közreműködött | Contributor: HERR Ágnes

© szerzők | The authors
© fordítók | The translators
© Ferenczy Múzeumi Centrum, 2024

A katalógus szerzői jogilag védett. A kiadó előzetes írásos hozzájárulása nélkül részleteiben sem reprodukálható.
All rights reserved. No part of this catalog can be reproduced without express written permission from the publisher.

Ferenczy Múzeumi Centrum
2000 Szentendre, Fő tér 2-5.
www.muzeumicentrum.hu

Támogatók | Supported by:

Nemzeti
Kulturális
Alap

Médiapartnerek | Mediapartners:

ISBN 978-615-5860-38-6

